Doğan Kardeş

SAYI : 11 16 MART 1970 75 KURUŞ

TAŞ DEVRİ'NE DÖNÜŞ

İnsanlığın 20. yüzyılın ikinci yarısında eriştiği uygarlığın ne kadar büyük olduğunu anlayabilmek için, İngiltere'de Taş Devri'ni canlandıran bir köy kurulmuştur. Civar kasaba halkı, bir kaç aile halinde, değişe değişe, bu köyde bütün yıl Taş Devri hayatı yaşamaktadır. Böylece, köyü ziyaret eden okullar, yabancı turistler, yılın hangi ayında veya gününde gelseler, burada Taş Devri'nde yaşayan dedeleri gibi giyinen, o eski insanlar gibi avlanan, ekmeğini onlar gibi yapan kimselerin yaşantısını görmektedirler. Fotoğraf, yaşlı bir büyükanne ile iki torununu ilkel giysilerle gösteriyor.

ŞEYTAN ÇEKİCİ PEN

PEN HASTANEDE (1) PEN, TAKİBETTİĞİ İKİ SAHTEKÂRI POLİSE YAKALATTIKTAN SONRA, MERDİVENDEN DÜŞEREK AYAĞINI KIRDI VE HASTANEYE KALDIRILDI. DOKTOR, BAŞÖĞRETMENE DAHA DA CAN SIKICI BİR HABER VERENE KADAR, DURUM FENA DEĞİLDİ...

SAHİ Mİ SÖYLÜYORSUNUZ DOKTOR?

KALBİNDE BİR BOZUKLUK VAR... AMA, DAHA DERİN İNCELEME YAPACAĞIZ...

KORKTUĞUMUZ GİBİYSE, KURTARMAK ÇOK GÜÇ OLACAK!..

NE DİYORSUNUZ?

EL.

KAPI ARALIK KALMIŞ, PEN KONUŞULANLARI DUYMUŞTU...

DUYDUN MU, BOB?..

ŞİMDİDEN KESİN BİRŞEY SÖYLİYEMEYİZ AMA, BABASINA HABER VERMEMİZ GEREKİYOR..

AMA, BAŞKA BİRİNİ KONUŞUYORLARDI..

HAYIR, BOB!.. BEN KALB HASTASIYMIŞIM!

OLSA BİLE, DAHA EMİN DEĞİLLER.. YENİDEN İNCELİYECEKLER.

O SIRADA, HASTABAKICI İÇERİ GİRDİ...

PEN.. NİÇİN AĞLIYORSUN BAKAYIM?

DOKTORUN SÖZLERİNİ İŞİTTİ Kİ!..

EVET AMA, KESİN BİRŞEY SÖYLENEMEZ.... DOKTOR YANILMIŞ OLABİLİR....

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
16 Mart 1970
Sayı: 11 Sıra No. 739
Yıl: 24 Cilt: 1

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
SEZAİ SOLELLİ

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ✱ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ✱ Telefon: 27 95 10 (Santral) ✱ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.

ABONE ŞARTLARI :
Yıllık: 40 TL. ✱ Altı aylık: 20 TL. ✱ Yurt dışı yıllık: 55 TL. ✱ Yurt dışı altı aylık: 27.50 TL. ✱ Yurt dışı uçak yıllık: 86 TL. ✱ Yurt dışı uçak altı aylık: 43 TL. ✱ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✱ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	1500 TL.	Tam sayfa	2500 TL.
Yarım sayfa	800 TL.	Yarım sayfa	1500 TL.

DİZİLDİĞİ YER : Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
BASILDIĞI YER : Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları
YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

ARADAN GEÇEN İKİ GÜN İÇİNDE, HASTABAKICI KIZ, PEN İLE ARKADAŞ OLMUŞTU..

BUGÜN SON İNCELEME YAPILDI.

BİLİYORUM.. SONUCU DA MERAKLA BEKLİYORUM..

GÖRECEKSİN, BİRŞEY ÇIKMIYACAK... ASLAN GİBİSİN PEN!.

BİR SAAT SONRA..

JUNE HEMŞİRE, BAŞHEKİM SENİ İSTİYOR!..

EYVAH!. NE YAPTIM ACABA?

BİR SUÇU MU VAR YOKSA?

NE YAZIK Kİ, ÖYLE!. SANA BİR MÜJDEM VAR, PEN.. KALBİN SAPASAĞLAMMIŞ!..

AMA NASIL OLUR?..

JUNE HEMŞİRE İKİ RÖNTGEN FİLMİNİ BİRBİRİNE KARIŞTIRMIŞ..

AZ SONRA JUNE HEMŞİRE DÖNDÜ..

BAĞIŞLA BENİ PEN, SENİ TELAŞLANDIRDIM!

ZARARI YOK JUNE.. BANA ÖYLE YAKINLIK GÖSTERDİN Kİ!..

BU HATAM BANA ÇOK PAHALIYA MAL OLACAK..

ERTESİ GÜN, BAŞKA BİR HEMŞİRE GELMİŞTİ...

HOŞ GELDİNİZ, JUNE NEREDE?

EŞYASINI TOPLUYOR.. BU YANLIŞLIKTAN SONRA HASTANEDE KALAMAZMIŞ...

OLAMAZ... BÖYLE KAÇAMAZ.. BIRAKMAM ONU!

PEN BİR ADIM ATINCA...

AAAAY!.

GELECEK HAFTA: *PEN'İN BİR OYUNU...*

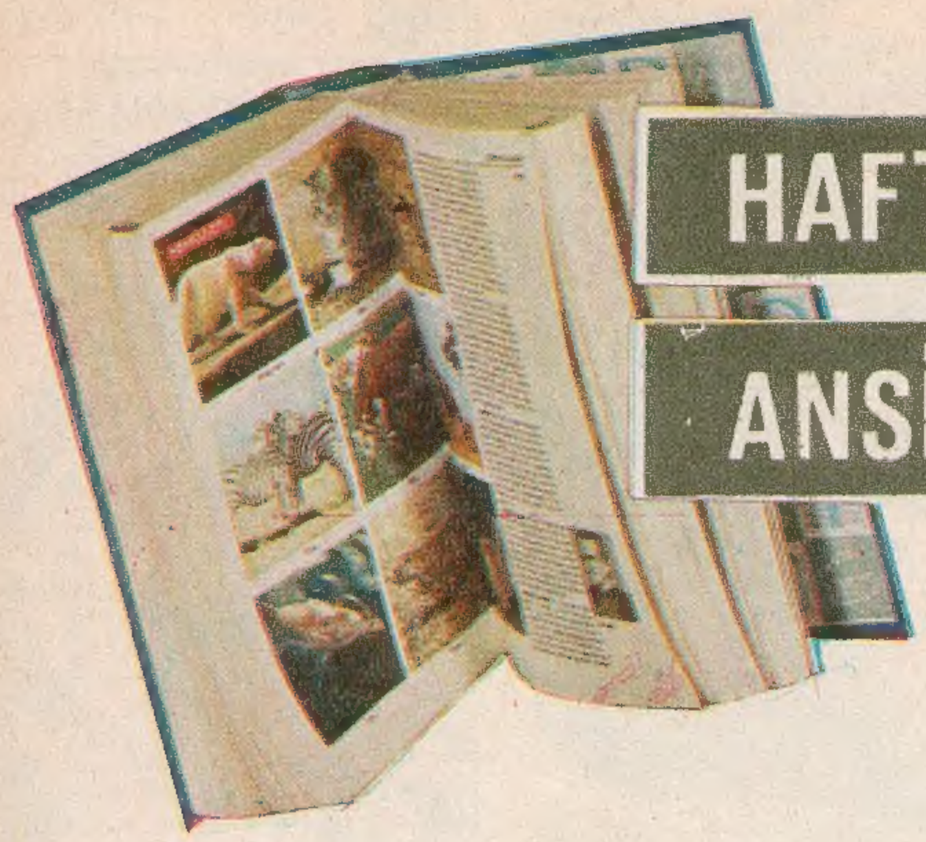

HAFTANIN ANSİKLOPEDİSİ

İNÖNÜ ZAFERLERİ

Düşman, İnönü'de başını öyle bir kayaya çarptı ki param parça olup, neye uğradığını bilemedi...

Yazan: **EFLÂTUN CEM GÜNEY**

Mustafa Kemal, kurtuluş bayrağını açtığı zaman dağlar gibi gürledi:

«Bu yolda ölüm var, dönüm yok; kuracağım orduyu koruyup bu vatanı, bu milleti kurtaracağım» diye..

Bunun üstüne kuşun kanadiyle, bir selâm gönderdi köylere, şehirlere:

«Gün, bugün; meydan, bu meydan; yurda kan borcunu ödeyecek olan gelsin; buyursun!» diye..

Mustafa Kemal'in selâmını alınca, her köy elini yüreğine koydu; her yürek doğru yolu buldu ve o yolda herkes bir Mustafa Kemal oldu. Gayrı bu ordulaşan milletin taşına, toprağına kim göz dikebilirdi ama, gözleri perdelenmişti Yunanlıların, gördüğü göreceği yoktu ki, gölgesi göklere vuran Mustafa Kemal ordusunu..

Günün birinde Eskişehir üzerine yürümeye kalkmasın mı, Ankara'yı kalpten vurmak için. Fakat İnönü'de başlarını öyle bir kayaya çarptılar, öyle bir kayaya çarptılar ki, paramparça olup, neye uğradıklarını bilemediler. Öyle ya, karşılarındaki derme, çatma bir kuvvet değil, başları bir başa bağlı, izanlı, erkânlı bir orduydu; arslanlar gibi döğüştüler arslanlar gibi...

Bu savaş, Birinci İnönü savaşı; kazanılan zafer de Anadolu'nun yüzünü güldüren ilk zafer oldu.

Yunanlılar ağızlarının payını almışlardı ama, gözleri dönmüştü bir kere; dört ay sonra bu deliliği bir daha yapmasınlar mı, kırk bin kişilik bir kuvvetle: 21 mart 1921.

Türk ordusu bu haddini bilmez saldırganları gene orada, İnönü sırtlarında karşıladı ve kaç gün, kaç gece öyle bir savaş oldu, öyle bir savaş oldu ki, düşman serim serim serildi, alimallah kan gövdeyi götürdü. Hele bir gün boş böğründen vurulunca, öyle bir bozguna uğradılar, öyle bir bozguna uğradılar ki, silâhlarını bırakıp da kaçmasalardı, o kavgadan biri sağ çıkmayacaktı.

Bu ikinci İnönü zaferi taliimizi de değiştirdi. Gerçekten, değerlere değer veren Büyük Mustafa Kemal'in deyişiyle «Garp Cephesi kumandanı İsmet Paşa İnönü'de sadece düşmanı değil, Türk Milletinin makûs taliini de yenmiştir.»

TARİHTE BU HAFTA

İSTANBUL'UN İŞGALİ FACİASI — Bundan 50 yıl önce, 16 mart 1920'de, İstanbul düşman tarafından işgal edilmişti. Şehrin caddelerinde düşman ordusunun subayları, askerleri geziyor, sokaklarda düşman bayrakları dalgalanıyordu. İngilizler, şafakla beraber savaş gemilerinden karaya çıkmışlar, Şehzadebaşı'ndaki bir askeri karakolumuzu basarak uykuda bulunan silâhsız bando erlerini süngüleriyle delik deşik etmişlerdi. İşte 16 mart o acı günün yıldönümüdür.

ÇANAKKALE ZAFERİ — Mehmetçik'in kahramanca savaşarak eşi bulunmaz bir destan yarattığı Çanakkale Zaferi, tarihimizin en şanlı sayfalarından biridir. Bu savaşta düşmanlar Çanakkale önüne 18 zırhlı, 12 kruvazör, 27 muhrip, 12 denizaltı, 1 uçakgemisi, 1 balon gemisi, 86 nakliye ve 222 çıkarma gemisi yığmıştı. Ayrıca 42 de uçakları vardı. Ne var ki bütün bu ezici kuvvet Mehmetçik'in kahramanca çarpışması sonunda Çanakkale'yi geçemedi. Türk ordusunun bu kanlı savaşlardaki kaybı şehit, yaralı ve hasta olmak üzere 253.000 kadar oldu. Yurdun pek çok aydın genci bu amansız vuruşmada şehit oldu. Bu savaş, Plevne'den sonra bir kere daha savunma savaşında hiç bir ordunun Türk askerini altedemeyeceğini bütün dünyaya ispat etti.

İLK MECLİS-İ MEBUSAN'IN AÇILIŞI — Bundan 93 yıl önce, 19 mart 1877'de İstanbul'da ilk Meclis-i Mebusan açılmıştı. Padişah Abdülhamit II'nin de hazır bulunduğu ilk oturum Ayasofya'nın yanındaki yanan eski Adliye binasında yapılmıştı. Meclis Başkanı Ahmet Vefik Paşa'ydı. Ayan, yani Senato üyeleri hayat boyu tâyin edilmişlerdi. Mısır, Tunus, Romanya, Karadağ, Sırbistan, Sisam, Necd, Umman gibi iç yönetimlerinde bağımsız olan eyaletler mebus göndermemişlerdi. Sadece doğrudan doğruya Babıâli tarafından yönetilen Yemen, Trablusgarp, Bosna-Hersek gibi eyaletlerin mebusları vardı.

GOETHE'NİN ÖLÜMÜ — Bundan 138 yıl önce 22 mart 1832'de Alman edebiyatının dünyaca tanınmış şair ve yazarı Goethe ölmüştü. 1749'da Frankfurt'ta doğan Goethe, önceleri kukla tiyatrosu için küçük piyesler yazıyordu. Onu bütün dünyaya tanıtan ilk eseri «Werther'in Istırapları» dır. Ölümünden bir yıl önce tamamladığı «Faust» adlı eseri ise Goethe'yi ölümsüzleştirmiştir.

Neden, Niçin?

Taze meyva yedikten sonra su içmenin tehlikeli olduğu doğru mu?

Büyüklerden sık sık işitilen bu sözler boş inan olmayıp, tıbbî bir gerçeğe dayanmaktadır. Hattâ taze meyva yedikten sonra su içmenin, insanın hayatına mal olduğu vakalar bile görülmüştür. Bunun sebebi şudur: Midedeki ufalanmış meyvalar, su ile karışınca şişmektedirler. Bu arada, örneğin, kirazların hacminin hemen hemen yüzde 100 oranında arttığı görülmüştür. 37 santigret derecesini bulan mide ısısında mayalanma eylemi başlamaktadır. Bu arada meydana gelen gazlar ise, insanda tıkanma hissi yapmaktadır. Meyvanın üstüne su içmenin diğer iki sonucu da ishal ve ıstıraplı mide kramplarıdır. Mide, yukarıki sebeplerden dolayı fazla genişledikten sonra, tekrar büzülme kabiliyetini de kaybedebilir. Bu takdirde, sindirim eylemi baltalanır. Bunun sonucunda ise, derhal ameliyatla giderilmesi gereken barsak tıkanmaları başgösterebilir. Dikkate değer bir nokta da, çaydaki ve kahvedeki gibi pişmiş su içilince bu gibi zararların görülmemesidir. Buna karşılık, taze meyva üstüne, içerisinde asit karbonik bulunan gazoz veya soda gibi içkilerin içilmesi bilhassa tehlikelidir.

Soğuk bizi niçin titretir?

Titremek, kasları harekete geçiren, böylece, ısınmaları için onlara giden kan akımını çoğaltan otomatik bir tertiptir. İnsan, ısınmak için bilerek zıpladığı veya ellerini ovuşturduğu zaman da aynı şey olur.

BÜYÜK SÖZLER

Cesaret, bütün silâhlardan üstündür

• Tarihe şöyle bir bakınız. Silâhça, sayıca çok nice orduların, kendilerinden sayıca ve silâhça zayıf ordular karşısında yenilmiş olduklarını görürsünüz. İnsanlar da öyledir. Yaptığının doğruluğuna inanan cesur insan, kendisinden kat kat güçlü görünene daima galip gelmiştir.

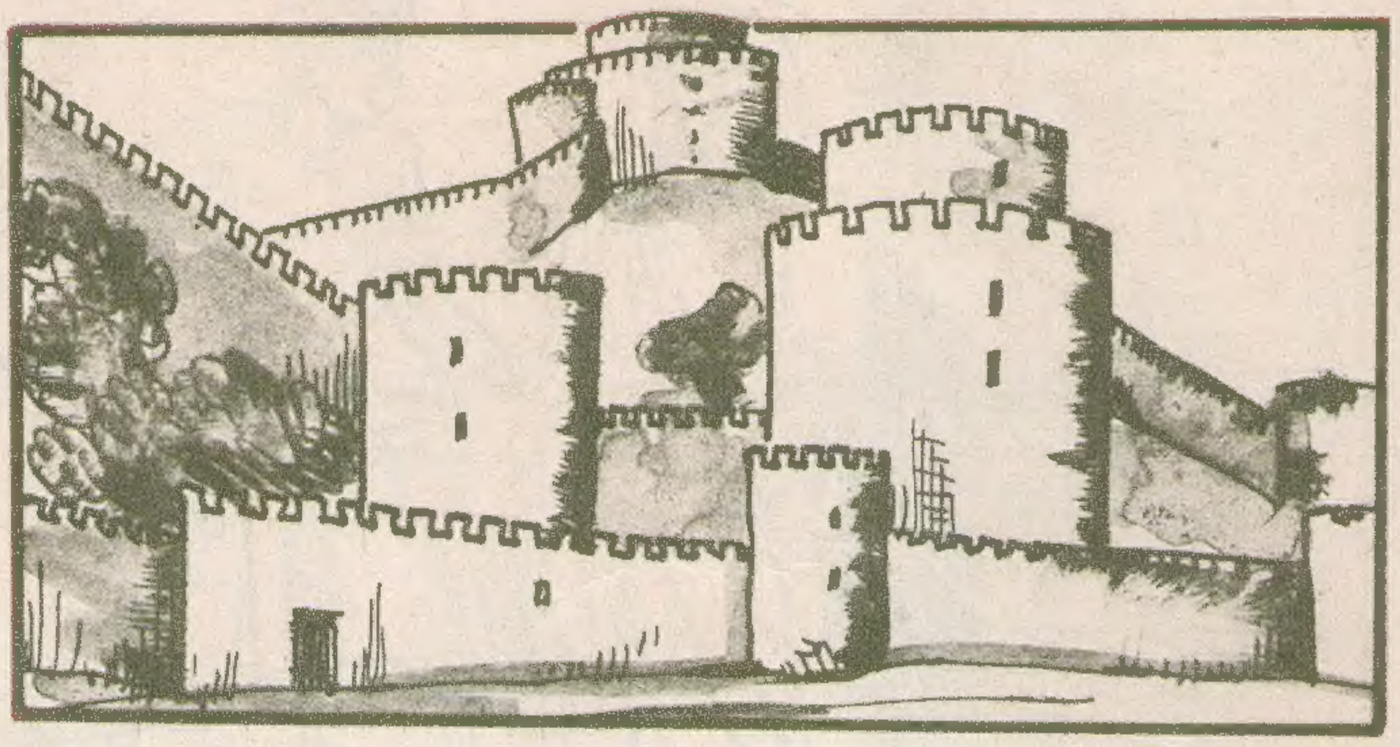

RUMELİ HİSARI

BOĞAZ'I KESEN HİSAR, BEŞ AY GİBİ KISA BİR SÜRE İÇİNDE TAMAMLANDI

Fatih Sultan Mehmet, İstanbul'u kuşattığı sırada, Karadeniz Boğazını güvenlik altına almak, Bizans'a Karadeniz yoluyla gelecek her türlü yardımı önlemek istiyordu. Bunun için Yıldırım Bayezit'in yaptırdığı Güzelce Hisar'ın (Anadolu Hisarı) karşı kıyısına bir Hisar yaptırmayı düşündü.

Hisarı bir an önce bitirmek için bol malzeme yığıldı. 7.000 işçiyle 1.800 usta geceli gündüzlü çalıştılar. Yapıya 20 mart 1452'de başlanmıştı. Hisar yavaş yavaş yükselince, Bizans İmparatoru korkuya kapılarak Fatih'e elçi gönderdi. Hisarın yapımından vazgeçilirse haraç vermeyi kabul ettiğini bildirdi. Teklif Fatih tarafından geri çevrildi. Yapı işini de kendisi yönetiyordu. Sadrazam Çandarlı Halil Paşa büyük kulenin, Sarıca Paşa kuzeydeki kulenin, Zağnos Paşa da deniz kıyısındaki güneydeki kulenin yapılmasını üzerlerine almışlardı. Kerestesi İnebolu'dan, taşları o çevredeki ocaklardan getirtiliyordu.

Beş ay süren geceli gündüzlü bir çalışma sonunda 1452 ağustosunda Rumeli Hisarı tamamlandı. Böylece Boğaz iki kıyıdan kesilmiş oldu. Bundan dolayı yeni hisara «Boğazkesen» denildi. Bu ad sonradan Rumeli Hisarı olarak değişti..

İstanbul'un bu en eski Türk eseri 1955'de onarıldı, 1958'de de ziyarete açıldı.

Herşeyin En Garibi:

EN YÜKSEKTEKİ KONUTLAR — Dünya yüzünde insanların oturduğu en yüksek konutlar Şili'nin Aucanquilcha madenci köyündedir. Bu köy, deniz yüzeyinden 5334 metre yüksekliktedir. Ancak Himalaya sıradağlarının 5720 m. yüksekliğindeki Ming Bo vâdisinde bulunan bir laboratuarda 1960-61 yıllarında insanlar oturmuştur.

EN BÜYÜK PİRAMİT — Mısır'da değildir. Dünya yüzündeki en büyük piramit Meksika'nın Puebla şehri yakınlarında bulunan 539 metre yüksekliğindeki Chalula Piramitidir. Bunun kaidesi yaklaşık olarak 45 dönümlük bir alan kaplamaktadır, tüm hacmi ise 3.931.000 metreküp olarak hesaplanmıştır. Mısır'daki Keops Piramitinin hacmi sadece 3,023,000 metreküptür.

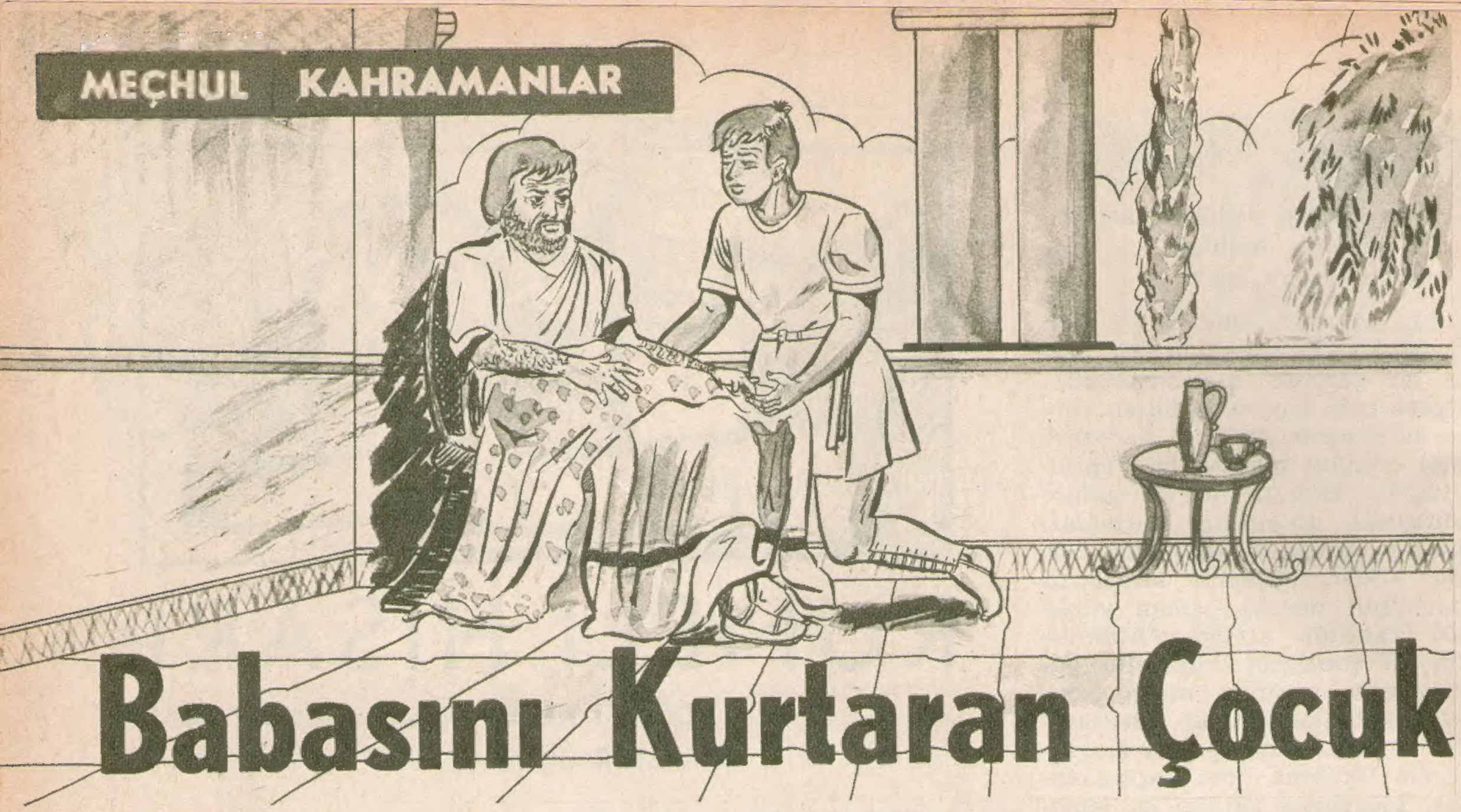

Babasını Kurtaran Çocuk

Appius sevgiyle babasına sarıldı «Ben de yanında kalır, kanımın son damlasına kadar senin hayatını korumaya çalışırım» dedi...

Ünlü kumandan ve hükümdar Jül Sezar'ın ölümünden sonra Roma Devleti bir süre Antuan, Oktavyüs ve Lepidus tarafından yönetildi.

Ülkenin üç hâkimi de devlet yönetiminde sertlik taraftarıydılar ve Roma'nın en ünlü kişileri bile her gün ölüm tehlikesi içinde ne yapacaklarını bilmez bir durumda korkuyla yaşıyorlardı. Korkmakta da yerden göğe kadar haklıydılar. Çünkü bu üç yönetici de akıllarına estiği an bir sürü insanı ölüme mahkûm ediyordu. Her gün sarayda uzun bir idam listesi hazırlanıyr ve akşam olmadan da bu listede isimleri yazılı olanların hayatlarına son veriliyordu.

Günün birinde Appius adında iki defa Konsül olmuş, devletin yönetiminde önemli yer işgal etmiş tanınmış bir şahıs da ölüme mahkûm edildi. Appius, saçlarını devlet hizmetinde ağartmış çok yaşlı ve aynı zamanda çok değerli bir adamdı. Onun hakkında böyle bir karara varılması Roma'da büyük üzüntü yarattı. Bunun üzerine ölüm cezasından vazgeçildi, yaşlı devlet adamının Roma'dan sürgüne gönderilmesi kararlaştırıldı.

Fakat Appius, Roma'dan dışarı çıkmak istemiyordu. Hayatının son günlerini doğup büyüdüğü şehirde geçirmeye kararlıydı. Gerekirse bu uğurda ölmeyi de göze almıştı.

Appius'un oğlu, Roma dışında oturan teyzelerinden birini ziyarete gittiği sırada babası hakkında verilen kararı öğrenmişti. Çocukcağız, teyzesinin ısrarlarına aldırmadan Roma'ya, babasının yanına dönmeye karar verdi ve hemen yola çıktı. Onbeş yaşında gözüpek bir delikanlı olan küçük Appius, yaşlı babasını uğradığı haksızlıktan kurtarmak için her şeyi göze almıştı.

Yaşlı baba oğlunun ısrarlarına rağmen Roma'dan dışarı adımını atmaya yanaşmadı:

«Ben zaten çok yaşlı bir adamım» diyordu, «sürgüne gitmeyi kabul etsem bile şehrin kapılarından dışarı çıkmadan askerler beni öldürür. İyisi mi cellâtları evimde, rahat döşeğimde bekleyeyim daha iyi. Sen de buralarda durma artık. İdama mahkûm edilmiş bir adamın oğlu da lânetlenmiş demektir. Sen gençsin, önünde uzun, upuzun bir hayat var. Belki ilerde bana yapılan haksızlıkların intikamını alırsın.»

On beş yaşındaki delikanlı sevgiyle babasına sarıldı:

«Öyleyse ben de burada kalır, kanımın son damlasına kadar senin hayatını korumaya çalışırım.»

Yaşlı baba, oğlunun inadından vazgeçmeyeceğini biliyordu. Sırf oğlunun hayatını daha fazla tehlikeye sokmamak için Roma'dan uzaklaşmayı kabul etti. Ancak zavallı adamcağızın bacaklarında derman kalmamıştı. Son günlerde geçirdiği üzüntüler onu büsbütün hasta etmiş, kuvvetten düşürmüştü. Delikanlı babasının yürüyemeyeceğini anlayınca onu sırtına aldı, ağır ağır yola çıktı. Fakat çocukluk devresinden yeni çıkmış, biyikları terlememiş bir delikanlı için bukadar ağır bir yükü taşımak zordu. Nitekim biraz sonra çocukcağız, boncuk boncuk terlemeye başladı. Adımları gittikçe yavaşladı. Yoldan geçenler baba-oğulu merakla seyrediyorlar, fakat onlara yardım etmek cesaretini de gösteremiyorlardı. Şehrin kapısına geldikleri zaman küçük kahraman sırtındaki yükle beraber baygın bir halde yere düştü. Sabaha karşı kendine geldiği sırada korkuyla etrafına bakındı. Babası oğlunun başucuna oturmuş sevgi dolu gözlerle onu seyrediyordu. Görünürlerde asker, muhafız filân da yoktu. Delikanlı yerinden doğruldu, babasını tekrar kucakladı ve gene yoluna devam etti.

İki gün sonra da baba-oğul Appius'ler kendilerini Sicilya'ya götüren bir tekneye binmişlerdi. Appius, Roma'dan uzakta asla yaşayamayacağını söylemişti ama, oğlunun fedakârlığı yaşlı adama güç verdi. Baba-oğul, Roma'nın üç zalim yöneticisinden kurtulacağı günü sabırla beklediler. Nihayet bekledikleri gün de geldi. Baba-oğul şan ve şeref içinde Roma'ya döndüler. Yaşlı Appius da hayatının son günlerini çok sevdiği Roma'da rahat döşeğinde geçirdi.

BÜYÜK TÜRK SPORCULARI

Sırtı Yere Gelmeyen Güreş Şampiyonu

YAŞAR DOĞU

Yaşar Doğu 1946 - 1951 yılları arasında girdiği her müsabakada şampiyon olmuştu

Dünya Şampiyonu Yaşar Doğu, altın madalyasıyla

Samsun'un Kavak ilçesine bağlı Karlı köyü, ufacık bir köydür. 1915 yılında bu köyde doğan bir çocuk, adını dünyaya duyuran bir spor yıldızı oldu... Ufacık yaşta iken babası savaşa gitmiş, o da anasıyla birlikte dedesinin köyü Emirli'nin yolunu tutmuştu. Sonradan babasının şehit haberi gelmişti. Genç bir yaşta dul kalan anacığı ile birlikte Emirli'ye yerleşmişlerdi. Köy çocuklarının en büyük eğlenceleri güreştir. Kırda, tarlada, merada boş vakit ve kendine denk bir rakip buldukça güreş tutmayan çocuk yoktur köylerimizde. O da pek küçük yaşta köyde güreşe başlamıştı. Fakat daha o ufacık yaşında iken bile zehir gibi acı kuvvetiyle bütün köy çocuklarının dikkatini çekmişti. Bu yüzden kimsecikler onunla güreş tutmak istemez olmuşlardı...

Adı Yaşar'dı bu zehir gibi acı kuvvetli çocuğun. Askerliği gelince Ankara'ya gönderilmişti. Asker ocağında spor için çok elverişli bir ortam bulan Yaşar, 1937 yılında bu kutsal ocakta minder güreşine başlamıştı. Karakucaktaki bilgisi ile acı kuvveti onu pek kısa zamanda minderde de bir isim yapıvermişti. Daha ilk yılında Ankara şampiyonluğunu kazandı. İkinci senesinde ise ay-yıldızlı forma kendisine emanet edildi. Yaşar ilk kez ay-yıldızlı mayoyu 1939 yılında Oslo'da yapılan Avrupa Greko - Romen şampiyonası sırasında giydi. Avrupanın en yaman Greko - Romencileriyle güreşti bu şampiyonada. Ve yaptığı final maçında, aşırı heyecanından ötürü ekseriyetle mağlûp sayıldığından hakkı olan Avrupa şampiyonluğunu elde edemedi. Buna rağmen ay-yıldızlı mayoya daha ilk müsabakasında o zamanlar daha da büyük bir değer taşıyan koskoca bir Avrupa İkinciliği armağan etti. Bunu 1940 yılında kazandığı Balkan Şampiyonluğu izledi. Artık Yaşar Doğu adı güreş dünyasına yayılmaya başlamıştı. Gelgelelim çok geçmeden İkinci Dünya Savaşı'nın araya girmesiyle milletlerarası spor temasları da durdu. Dünya gençliği er meydanlarındaki sportmence mücadeleden çekilmiş, savaş alanlarında kanlı ölüm - kalım mücadelesine girmişti. Harp ve harp sonrasının spor temaslarına getirdiği durgunluk tam 6 yıl sürdü. Ve bu 6 yıl Yaşar'ımız için en azından 15 şampiyonluğa maloldu. 1946 yılında yapılan Avrupa Serbest Güreş Şampiyonası'nda Yaşar'ımız yine ay-yıldızlı mayosunun altında ve şeref kürsüsünün en üst basamağında idi. 73 kilonun şampiyonluğunu kazanarak çıkmıştı bu basamağa. Ve güreş hayatı süresince bir daha da inmedi oradan. 1947 Avrupa Greko - Romen Şampiyonluğu'nu, 1948 Londra Olimpiyat Şampiyonluğu, 1949 Avrupa Serbest Güreş Şampiyonluğu izledi. 1950 yılında büyük bir Asya gezisine çıktığından, Avrupa Şampiyonası'na katılamadı, fakat kendisini bütün Asya'ya tanıttı, 1951 yılında Dünya Şampiyonluğu'nu da eline geçirdikten sonra binbir şan ve şerefle dolu güreş hayatını sırtı asla yere gelmemiş bir güreşçi olarak kapattı. Minder hayatından çekilirken bütün dünyanın tanıdığı ve taptığı bir pehlivan olmanın haz ve şerefini tatmış insanların huzuru içinde idi şüphesiz. Bundan sonra antrenör olarak Türk güreşine faydalı olmaya devam etti. On yıla yakın bir süre antrenörlük yaptı ve ay-yıldızlı mayoya genç genç şampiyonlar armağan etti. Bu arada önemli bir kalp krizi geçirmesine rağmen bu görevini bırakmayı aklına dahi getirmedi. Türk güreşine faydalı olabilmek için durup dinlenmeden çalıştı.

8 ocak 1961 günü Ankara'daki evinde âni bir kalp krizi sonucu hayata gözlerini yumdu. 46 yaşında dünyadan göçüp giden koca Yaşar Doğu, arkasında bütün Türk milletinin ebediyen iftihar edeceği ölümsüz bir isim bırakmıştı...

ATEŞ KAPTAN

(7) KARA KAPTAN, DENİZ DİBİNDE BULDUĞU BİR DENİZALTI GEMİSİYLE YÜKSELİP, ATEŞ KAPTANIN DA İÇİNDE BULUNDUĞU BİR DENİZ ARACINI PARÇALAYIP ONU BAYGIN OLARAK ELE GEÇİRMİŞTİ.. DAHA AYILMADAN, HEMEN ATEŞ KAPTANI SIKICA BAĞLADI VE SIRTINA YÜKLİYEREK İÇERİ TAŞIDI..

ARTIK ELİMDESİN ATEŞ KAPTAN! SENİ DENİZ EJDERİNE VEREBİLİRİM!

"ESKİDEN İNSANLAR DENİZLERDE YAŞAYAN KORKUNÇ EJDERLER BULUNDUĞUNA İNANIYORLARDI..

"ŞİMDİ İSE BU İSİM SULARIN DERİNLİKLERİNDE YÜZEN DENİZALTI GEMİLERİNE VERİLİYOR..

İŞTE, O EJDERLERDEN "LEVİATHAN"IN İSMİNİ ALAN DENİZALTI..."

LEVIATHAN

İŞTE SENİN SON YERİN BURASI OLACAK.. LEVİATHAN'I HAVAYA UÇURURKEN.....

ONLAR DA SENİ UÇURURLAR!!

O ZAMANA KADAR BEN KURTULMASINI BİLİRİM... SEN ASIL KENDİNİ DÜŞÜN ATEŞ KAPTAN!

KARA KAPTAN ATEŞ KAPTANA BİR TEKME AT

ÇOK GEÇMEDEN BU DENİZALTI GEMİSİNİ OKYANUSUN EN DERİN YERİNDE TERK EDECEĞİM...

FAKAT, KARA KAPTAN ÇIKARKEN TABANCASINI DÜŞÜRDÜ...

IŞIN TABANCASI... BANA O KADAR LÂZIM Kİ ŞİMDİ...

ATEŞ KAPTAN, SON BİR GAYRETLE YERDE DURAN IŞIN TABANCASINA DOĞRU SÜRÜNDÜ...
KARA KAPTAN GİDERKEN DÜŞÜRDÜĞÜNE ULAŞAYIM..
... İÇİNDE AZ BİRŞEY VAR.. BANA YETER SANIRIM!
IŞINLARIN YAKMASINA ALDIRMADAN ELLERİNİ KURTARDI..
TABANCADA AZ DAHA IŞIN KALMIŞTI.. O DA ŞURADAKİ.....
..KİLİDİ SÖKMEYE YARAR!
EYVAH.. IŞIN BİTİYOR!..
KİLİT FIRLAYINCA KAPI AÇILDI...
DERKEN, KARŞISINA BİR KAPI DAHA ÇIKMAZ MI?
KİLİTLİ!. GİDİP KARA KAPTANI YAKALIYAMIYACAĞIM!
ATEŞ KAPTAN BAŞKA ÇARE ARIYORDU..
TORPİLLER BURADA DİZİ DİZİ DURUYOR.. ACABA DOLU MU?
EVET... HEPSİ DOLU. KARA KAPTAN BUNLARI ATEŞLEMEDEN ÖNCE.....

Tarzan

TARZAN CANAVAR ADAMLARIN ELİNDEN KURTARDIĞI ÜÇ AVCIYLA, RAZA ADINDAKİ GENÇ KIZI, BU KORKUNÇ YARATIKLARIN ÜLKESİNDEN ÇIKARMAYA ÇALIŞMAKTADIR.

47

BİZ BURADA KARŞIDAN KARŞIYA ATLAYABİLİRİZ, AMA CANAVAR ADAMLAR PEŞİMİZDEN GELSELER DE ATLAYAMAZLAR!

BURASI NERESİ TARZAN?

ÇOK KARANLIK BİR YER. HİÇ GÖRÜNMÜYOR!

BURASI SARAYIN EN ALT DAİRESİ... HAZİNELERİNİ BURADA SAKLARLAR..

ŞİMDİ BURADAN ÇIKACAĞIZ. CANAVAR ADAMLAR BURALARA TIRMANAMAZLAR, AMA AŞAĞIDA OLABİLİRLER!

PEKİ, BU KORKUNÇ KAYALARDAN NASIL İNECEĞİZ?

KORKMAYIN.. BEN SİZİ TEKER TEKER İNDİRECEĞİM.. NASIL OLSA VAKTİMİZ VAR!

AŞAĞIDA BİR NÖBETÇİ ETRAFI GÖZLÜYORDU.

BURADAN KURTULMAK İÇİN NE TARAFA GİDECEĞİZ?

ÖNÜMÜZDE BİR BATAKLIK VAR ONU GEÇMEK ZORUNDAYIZ!

TARZAN!

TELAŞLANMAYIN.. BUNLAR KURCAK MAYMUNLARI. BİZE BİR ŞEY YAPMAZLAR...

Tm. Reg U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1969 by United Feature Syndicate, Inc.

RUSS MANNING
10-19
#2015

RAH TARZAN! GİT BURADAN!

MANGANİ TAD.. SENİ İSTEMİYORUZ! DEFOL...

TARZAN YO KURÇAK! TARZAN KURÇAKLARIN DOSTU!

MAYMUN ADAMLAR BİZE FENALIK YAPTI.. EVLERİMİZİ YIKTI. ÇOCUKLARIMIZI ÖLDÜRDÜ SEN NEREDEYDİN?

KURÇAKLAR SANA KÜSKÜN!

BUNLARA NE OLDU ACABA? YOKSA KURÇAK MAYMUNLARI BENİ ÇOK SEVERDİ.. HAYRET!

ANLAMADIM GİTTİ.. BU KOCA GORİLLERLE NASIL ANLAŞABİLİYORSUN?

BEN HEMEN BÜTÜN HAYVANLARIN DİLİNDEN ANLARIM.. HEPSİ DOSTUMDUR.

ORTALIKTA GARİP BİR SESSİZLİK VAR... DİKKAT EDİN BAŞIMIZA BİR ŞEY GELMESİN ARKADAŞLAR!

HAAYY!

GIIRRRAA!

EYVAH! DÖRT TARAFTAN SARILDIK NASIL KURTULACAĞIZ?

MANGANİ YO.. KURÇAK.. KURÇAKLAR! DOSTUNUZ TARZAN'IN YARDIMINA KOŞUN!

—ARKASI VAR—

RUSS MANNING 10-26

Tm Reg U S. Pat Off —All rights reserved

YAPI ve KREDİ BANKASI'NIN
siz çocuklara bir armağanı var:

500.000 LİRA

tutarında
İKRAMİYE ÇEKİLİŞİ...

Mutlu yarınlar sizin olsun...

Anne ve babanıza sorunuz. Yapı ve Kredi Bankası'nda hesabınız var mı?
Bu çekilişe siz de katılabiliyor musunuz?

26 yıldır tasarruf ve kültürü seven bir neslin yetişmesi için çalışan Banka:

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 402

HİKÂYE

İngilizce'den çeviren
AKŞİT GÖKTÜRK

POSTA GÜVERCİNİ

Bay Tereyağbağ birden «Buldum, buldum!» diye bağırdı. Bunun üzerine karısı, Bay Tereyağbağ'ın içkiyi biraz fazla kaçırmış olduğunu düşünerek ona yan gözle baktı...

Bugün inanılmaz şeylerin en çok görüldüğü ülke hiç şüphesiz İngiliz Adalarıdır. Dünyanın başka hiç bir yerinde aklına her eseni hiç çekinmeden başkalarının ne diyeceğine hiç aldırmadan yapan bunca kimseye bir arada raslanamaz. İngilizler bu bakımdan öyle ün salmışlardır ki, onlara bakanların sık sık şöyle sözler söylendiklerini işitirsiniz: «Şu çılgın İngilizlere bakın hele. Bu masmavi yaz gününde bile şemsiyelerini ellerinden bırakmıyorlar. Şemsiyesiz evlerinden dışarı adım atmıyorlar. Sanki hepsi şemsiyeli doğmuş anasından!» Ama şimdi size öyküsünü anlatacağım İngiliz, şemsiyeden başka bir şey taşır elinde. Ne mi taşır? Dinleyin, az sonra öğreneceksiniz.

Adı Bay Tereyağbağ'dır bu İngilizin. Ne garip ad değil mi? Dünyanın neresinde görülmüş tereyağı bağı? Sütlerinden tereyağı yapılan inekler arasıra bağlarda otlarlar belki ama, tereyağının bağda yetiştiği inanılacak şey değildir. Her neyse, adı Tereyağbağ olan bir kimse bütün bunları düşünecek değil ya!

Bay Tereyağbağ ufak tefek, zayıf bir adamdır. Onu her gün, başında yeşil-kırmızı damalı bir kasket, boynunda da kırmızı-yeşil damalı bir atkı ile görürsünüz. Belki kırmızı-yeşil damalı bir de gecelik entarisi vardır diyeceğim ama, ancak belki, çünkü kesinlikle bilmiyorum.

Bayan Tereyağbağ'a bu ad daha da çok yaraşır, çünkü yuvarlacık yüzü,

altın sarısı saçları, ışıl ışıl mavi gözleriyle sarı bir tereyağı topağını andırır. Uzun yıllar, şişko bir lordun aşçılığını yapmıştır gençliğinde. Lord öyle şişkoymuş ki, yemek masasında rahatça oturabilmesi için, masanın bir yanına göbeğinin çevresine göre bir oyuntu kestirmiş. Böylesine şişko bir lordun hoşuna gidecek yemekler pişiren Bayan Tereyağbağ'ın ne usta bir aşçı olduğunu düşünün artık. O zamanlar adı daha Dorothea Şekerpare'ymiş bayan Tereyağbağ'ın. Lord'un aşçısı olmasının nedeni de bu soyadıymış belki. Soyadı 'Şekerpare' olan bir aşçının şeker gibi tatlı yemekler pişireceğini düşünmüş bu boğazına düşkün lord. Düşündüğü de doğru çıkmış. Sonraları, aşçısının Bay Tereyağbağ ile evlenip gitmesine çok üzülmüş.

Bir lordun aşçılığını yapmış bir kadınla evlenmek her erkeğe nasip olmaz. Ama ne güzel yemekler pişiriyordu Bayan Tereyağbağ kocasına. Ustalığı ile, bir büyücü gibi, hiç yoktan, göz kamaştırıcı sofralar donatıyordu. En bayağı yemekler bile onun elinden çıkınca tadına doyulmaz oluyordu. Birazcık tuz, biraz şeker, biraz tarçın, biraz biber, biraz da hindistan cevizi katınca her yemek güzel oluyordu. En önemlisi de bu yemekleri sevgiyle pişirmesiydi Bayan Tereyağbağ'ın. Yemeklerindeki tadın çoğu bu sevgiden geliyordu.

Ama Bay Tereyağbağ'ın çok kötü bir huyu vardı: yemeğe hep geç kalırdı. Geç kalması, karısının pişirdiği yemekleri sevmeyişinden değildi. Tam yeşil-kırmızı damalı kasketini giyip, kırmızı - yeşil damalı atkısını takıp, karısının güzel yemekleri burnunda tüterek dükkânını kapamaya hazırlandığı sırada, bir avuç çivi, bir kerpeten, bir çekiç isteyen bir alıcıyı karşısında bulurdu. Dükkâna kadar gelmiş bir alıcıyı yüzgeri edemezdi ya! Çok ince bir adamdı Bay Tereyağbağ.

Evi de dükkândan bir hayli uzaktı. Önce yeraltı treni durağına yürüyerek gider, yeraltı treninde bir saate yakın yolculuktan sonra da evine varmak için bir süre daha yürürdü.

Bu arada Bayan Tereyağbağ'ın pişirdiği o güzelim yemeklerin ateşin üstünde kaynaya kaynaya ne tadı kalırdı ne tuzu, kimi zaman tencerelerin dibi bile tutardı. Böyle olunca da Bayan Tereyağbağ çileden çıkardı. Onun yerine hangi ev kadını olsa çileden çıkar doğrusu. Çoğu zaman gözünden boşanan yaşlar çorbaya, ya da öbür yemeklere karışarak, yemekleri tuzdan yenmez bir hale getirirdi. Bu işe nasıl son versem diye durmadan düşünüp duruyordu Bay Tereyağbağ. Bir yardımcısı yoktu. Telefon almaya kalksa, bir telefon yetmezdi ki, biri eve, biri dükkâna olmak üzere iki telefon gerekirdi. İki telefon almak da gücünün ötesindeydi.

Bir akşam Bay Tereyağbağ ile hanımı, komşularından birinin çağrılısı olarak, posta güvercinleri yetiştirenlerin meslekte yirminci yıldönümleri eğlentisine gittiler. Orada, posta güvercinlerinin ne işler başardıklarını gözleri faltaşı gibi açılarak, şaşkınlıkla dinlediler. Ne becerikli kuşlardı bunlar! Sonra konuklara, ayakları altın gümüş renkli bileziklerle süslü birkaç güvercin gösterildi.

O sırada Bay Tereyağbağ birden bağırıverdi: «Buldum!» Sonra gene bağırdı, «Buldum, buldum!» Bunun üzerine karısı, Bay Tereyağbağ'ın içkiyi biraz fazla kaçırmış olduğunu düşünerek ona yan gözle baktı. Ama kocasının bu davranışına gerçekten çok şaşırmıştı!

Şimdi burada ben de öyküye karışıyorum. Bir akşam yeraltı treninde yeşil-kırmızı damalı kasketi, kırmızı-yeşil damalı atkısı ile karşımda oturan bir adama rastladım. Dizlerinin üstünde boş bir kuş kafesi vardı. Böyle boş bir kafes, dokunaklı bir görünüştür. Baktım baktım, sonra bu ufak tefek, zayıf yapılı adamla konuşmaya başladım:

«Kuşunuz kafesinden kaçtı herhalde, ne üzücü bir şey değil mi?» dedim.

«Evet ama, benim iznimle çıktı gitti kafesinden» dedi adam gülerek. «Bu kuş benim posta güvercinimdir! Onu her sabah yanımda dükkânıma götürürüm. Dükkândan eve ne zaman döneceğim kesinlikle belli olmadığından, akşam tam dükkânın kapısından çıktığım sırada güvercini salıveririm. Benden önce gider, gelişimi karıma haber verir. Parmaklıklı bahçe kapısından evin avlusuna girdiğim an, karım çorbayı yemek masasına koymak üzeredir.»

Bütün bunları anlatırken gözleri ışıl ışıldı, bu arada Bayan Tereyağbağ'ın güzel yemekler pişirmekteki ustalığını da anlatmayı unutmadı. O anlattıkça benim ağzım sulandı. Ne yazık ki yemeğe çağırmadı beni, belki bir dahaki karşılaşmamızda çağırır. O zaman seve seve kabul edeceğim bu çağrıyı, çünkü adı Bay Tereyağbağ olan bir adama her gün değil, binde bir raslar insan...

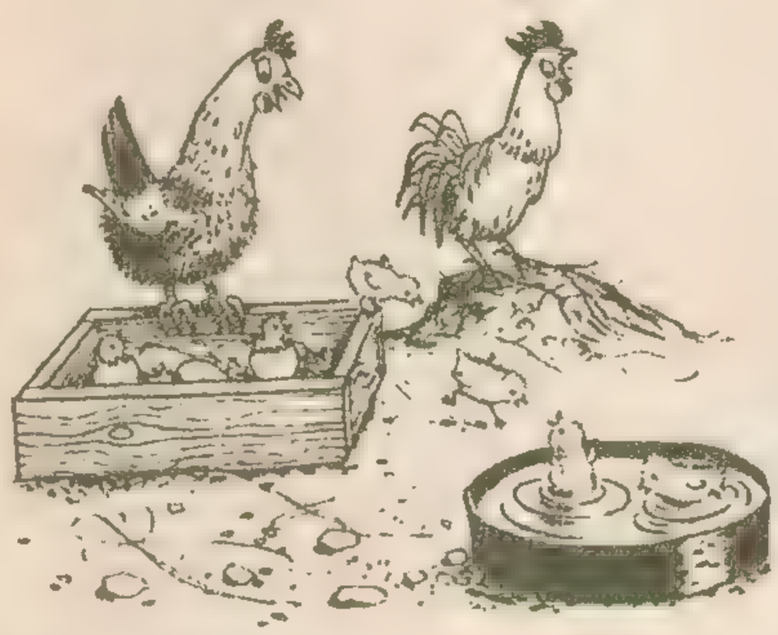

CİVCİV NASIL OLUR DA YUMURTANIN İÇİNDE BOĞULMAZ?

Her hayvan yaşayabilmek için havaya muhtaçtır, yumurtanın içindeki civciv de bu bakımlardan başka hayvanlardan farklı değildir. Şu halde yumurtanın kabuğunun ötesinden nasıl oksijen elde eder? Meydana gelişinden kısa bir süre sonra embriyonun dışında önemli iki organ vücut bulur. Bunlardan biri, embriyonun etrafındaki bir boşluktur ki, önce idrar kesesi, daha sonra da aynı zamanda beslenme ve solunum organı olarak vazife görür. Her iki organdan çıkan minik kanallar, kabuğun ötesinden civcive oksijen iletmekte, beri yandan karbon dioksiti dışarı atmaktadırlar. Kuluçkanın son gününde, civciv, yumurtanın hava odacığını saran deriyi delmekte ve kendi akciğeriyle solunmaya başlamaktadır.

HAYVANLAR ARASINDA

AVCI BAYTEKİN ANLATIYOR...

TABİATTA KORKUNÇ GÖRÜNÜŞLÜ PEK ÇOK YARATIK VARDIR. BUNLARIN ÇOĞU GERÇEKTEN DEHŞET VERİCİDİR, AMA TEHLİKESİZ OLANLARI DA AZ DEĞİLDİR.

Agama, yahut Ejder-Kertenkele adı verilen hayvan, iri bir kertenkele görünüşündedir, vücudu pullarla kaplıdır, korkunç bir görünüşü vardır. Ağzını açıp da, kıpkırmızı içini gösterince, kocaman köpekleri bile ürkütür. Ne var ki bu korkunç yaratık, daha çok ot, bulursa küçük böcekler yer. Zehirli değildir!

Şahmeran, korkunç görünüşüne rağmen zararsız bir hayvandır. 30 - 40 santim boyunda olabilir, Orta Amerika'da çok bulunur. Suda arka ayakları üzerinde, batmadan koşabilir, batarsa da gayet iyi yüzebilir. Böcek, çoğu zaman da ot yiyerek beslenirler.

F. GÜLBOYARTEKİN

Piton, 8 - 10 metre uzunluğunda, çok tehlikeli bir yılan çeşididir. Şişman bir insan budu kalınlığındadır. Ama bu yılanın tehlikeli olması, avlarını sarılıp sıkarak öldürmesindedir. Geyikleri, hatta parsları bile sarılıp sıkarak öldürebilir. Şaşılacak tarafı, pitonların, tıpkı boa yılanları gibi zehir dişleri olmamasıdır!

Fossa, Madagascar Adası'nda yaşayan, iri bir kediye benzeyen bir hayvandır. Yerliler, Fossa'dan çok korkar. Onun sığırlara, koyunlara saldırdığını, bir aslan, bir kaplan gibi yırtıcı olduğunu söylerler. Aslında Fossa küçük kuşları, küçük memeli hayvanları avlayarak beslenir.

5

RÜYALAR ÜLKESİNDE

DOROTHY, KÖPEĞİ TOTO, KORKULUK, TENEKE ADAM VE ASLAN, OZ ÜLKESİNDEKİ SİHİRBAZA GİDERLER.. HEPSİNİN BİRER DERDİ VARDIR...

SİZDEN BAZI RİCALARIMIZ VAR. BEN... EVİME DÖNMEK İSTİYORUM...

GÜZEL! ÖNCE AYAKLARINDAKİ PABUÇLARI NEREDEN BULDUĞUNU SÖYLE...

KUZEY PERİSİ PABUÇLARI GİYMEKLE KENDİSİNE BÜYÜK İYİLİK YAPACAĞIMI SÖYLEDİ.

DOROTHY, KISACA CADININ PABUÇLARINI NASIL ALDIĞINI ANLATTI...

İSTEDİĞİNİZİ YAPACAĞIM AMA BATI CADISINI DA YOK EDİP PABUÇLARINI ALMAN LAZIM.

SALONDA ÇIT ÇIKMIYORDU. DERKEN SİHİRBAZIN SESİ DUYULDU.

ÇOK ZOR, KORKARIM Kİ YAPAMIYACAĞIZ.

DOROTHY ÖBÜR CADIYI DA TESADÜFEN ORTADAN KALDIRDIĞINI ANLATTI..

DİNLEMEM. YAPMAK ZORUNDASINIZ!

SİHİRBAZ ÇOK SERT BİR ADAMDI. ONLARA, YOLA ÇIKIP CADIYI YOK ETMELERİNİ SÖYLEDİ.

İSTEDİKLERİMİZİ YAPACAĞINI SANMIŞTIM!

DOROTHY, EVİNİ BİR DAHA GÖREMİYECEĞİNİ DÜŞÜNEREK AĞLIYORDU..

İSTEDİKLERİMİZİN YAPILMASI İÇİN SİHİRBAZIN DEDİKLERİNİ YAPMAMIZ GEREK.

DÜŞÜNDÜKÇE DAHA KÖTÜMSER OLUYORLARDI.

BİLİYORSUNUZ, BEN ÇOK KORKAĞIM...

ASLANIN NEREDEYSE KORKUDAN KALBİ DURACAKTI.

YAZIK, BU GİBİ DİŞLE BİR KALBİM OLAMIYACAK!

TENEKE ADAMDA CADIYI YOK ETMENİN ZORLUĞUNA İNANMIŞTI.

BENİM DE BEYNİM OLAMIYACAK...

KORKULUK TA ÜMİTSİZDİ.. HEP ÖYLE KALACAK, KUŞLARLA DOST OLAMIYACAKTI...

YOLUMUZA DEVAM EDELİM... BAKALIM NE OLACAK?

ŞEHRİN DIŞINA ÇIKIP, BATIYA GİDEN YOLA SAPTILAR..

CADIYA KÖTÜLÜK YAPMADAN PABUÇLARINI ALABİLSEK NE İYİ OLUR ....

ERTESİ SABAH CADININ OTURDUĞU SARAYI UZAKTAN GÖRDÜLER.

GARİP ŞEY! YABANCILAR... BURADA NE İŞLERİ VAR?

BATI CADISI ELİNDEKİ DÜRBÜNLE BİZİMKİLERİ GÖRMÜŞTÜ..

YABANCILARIN İŞİNİ ÇABUK BİTİRİN!

KURTLAR, CADININ EMRİNE UYUP HIZLA İLERİ ATILDILAR.

EYVAH! BİR KURT SÜRÜSÜ.. ONLARI BANA BIRAKIN...

TENEKE ADAM KORKMUYORDU. NASIL OLSA ONU ISIRAMAZLARDI

ONLARI YAKLAŞTIRMAYALIM...

ŞİMDİ SORARIM BEN SİZE!

TENEKE ADAM BALTASI, ASLAN DA PENÇELERİYLE KURTLARI KORKUTUP KAÇIRDI.. BUNU GÖREN CADI, ÖFKESİNDEN KÜPLERE BİNDİ..

MİSKİN KURTLAR.. HİÇ BİR İŞE YARAMADI

CADI BU SEFER DE DÜDÜĞÜNÜ ÖTTÜRDÜ.. ETRAF ARILARLA DOLMUŞTU.

HAYDİ BAKALIM, GÖSTERİN KENDİNİZİ...

ARILARIN ARKASI KESİLECEĞE HİÇ BENZEMİYORDU..

KORKMAYIN!.. ŞURAYA YATIN KÂFİ...

KORKULUK İÇİNİ DOLDURAN SAMANLARLA ARKADAŞLARINI ÖRTTÜ!

GELİN, SOKABİLİRSENİZ BENİ SOKUN!

ARKASI VARMIŞ!

TENEKE ADAMA SALDIRAN ARILAR HİÇ BİR ŞEY YAPAMIYORLARDI...

KLÂSİK FRANSIZ TİYATROSUNUN
EN ÜNLÜ GÜLDÜRÜLERİNDEN BİRİ

kurnaz avukat piyer patlen

Kurnaz Avukat Piyer Patlen'i canlandıran Necdet Mahfi Ayral

Yazarı bilinmeyen ünlü güldürü «Kurnaz Avukat Piyer Patlen» 1464 yılında yazılmış...

Şehir Tiyatroları Üsküdar bölümünde «Kurnaz Avukat Piyer Patlen» adlı iki bölümlük güldürü, çocuk oyunu oynanıyor. 1464 yılında yazılan eserin yazarı bilinmiyor. Ama, Pierre Pathelin (Piyer Patlen okunur) Klâsik Fransız tiyatrosunun en ünlü güldürülerinden biridir.

Konuşma sanatını ve mesleği olan avukatlığı insanları kandırma yolunda kullanan Patlen, işsiz ve parasız kalmıştır. Karısı Giyomet giyecek elbisesi olmadığından yakınmaktadır. Avukat Patlen karısına ve kendisine elbiselik kumaş almak üzere, terzi Josef Usta'ya gider. Konuşmasıyla Josef Usta'yı kandırır, parasını öğleyin evinde ödemek üzere, 6 metre kumaş satın alır. Aslında Josef Usta da kurnaz avukat Patlen'i kandırmıştır. Metresi 2 frank olan kumaşı, 20 franktan satmıştır. Avukata inanan Josef Usta, öğle üzeri Patlen'in evine gider. Avukatın karısı Giyomet karşılar Josef Usta'yı. Patlen, hastadır, yatağında yatmaktadır. Az önce dükkânında konuştuğu Avukatın hasta olduğunu gören Josef Usta şaşırır. Avukat kumaş almadığını, karısı da avukatın haftalardır evinden çıkmadığını, hasta olduğunu söyler. Her ikisi Josef Usta'yı biraz da hırpalayıp evden kovarlar.

Çoban Tibald ve kuzuları

Parasını alamadan dükkânına gelen Josef Usta, Çoban Tibald'e otlatmak için verdiği koyunlarından 6 tanesinin öldüğünü öğrenir ama, buna inanmaz. Onları çobanın çaldığını söyler ve yargıca şikâyet etmeye karar verir.

Çoban savunmasını yapması için Kurnaz Avukat Piyer Patlen'e gider. Avukat 600 frank ücretle çobanın savunmasını kabul eder. Çoban Tibald'eye de sadece kuzu gibi melemesini, hiç konuşmamasını söyler. Terzi Josef Usta, Avukat Patlen ve Çoban Tibald yargıcın önüne çıkarlar. Terzi çobanı, koyunlarını çalmakla suçlar, çoban yargıcın bütün sorularına meleyerek cevap verir. Terzi avukatın da kumaşını çaldığını, parasını vermediğini söyler ve Avukatın kendisini nasıl aldattığını anlatır. Delil olmadığı için Avukata hiç bir ceza verilemez.

Yargıç, Çoban Tibald'nin de devamlı olarak melediği, hiç konuşmadığı için aklının başında olmadığına ve koyun çalmakla suçlanamayacağına karar verir. Mahkeme sona erer.

Avukat, Çoban Tibald'den alacağı 600 frangı ister, çoban cevap olarak

Yanda: Kurnaz Avukat Piyer Patlen aldığı kumaşın parasını vermemek için karısı Giyomet'le birlikte Josef Usta'ya çeşitli oyunlar yapıyorlar.

Altta: Josef Usta, Çoban Tibald ve kurnaz avukat Piyer mahkemede.

sadece meler, avukatın ısrarlarına rağmen melemekten başka tek söz söylemeyen çoban gider. Kurnaz Avukat dolandırıcılığının cezasını aynı şekilde görmüştür.

Kurnaz Avukat Piyer Patlen güldürüsü, kişilerinin canlılığı, dilinin kıvraklığı ve buluşlarının inceliği ile hiç eskimeyen bir oyun. Bunun için her çağda ve her ülkede büyük küçük bir çok seyirci bulmuş.

Klâsik Fransız Tiyatrosunun en ünlü güldürülerinden biri olan bu oyun hem Molière'in hem de La Fontaine'in habercisi sayılır. Konusunu, 10'uncu yüzyıldan önce yazılmış bir Arap masalından aldığı söylenirse de dramatik yapısı bakımından modern güldürünün ilk örneğidir.

Piyer Patlen Necdet Mahfi Ayral, Giyoment Bilkay Tekben, Terzi Josef Usta Ersal Barkın, Çoban Tibald Özkan Gürol, Yargıç rolünü Fadıl Garan oynuyorlar.

TARİHİN MEŞHUR OLAYLARI

Gutemberg, kurduğu ilk basımevinde.

BATI'DA MATBAACILIĞIN BABASI SAYILAN ADAM

GUTEMBERG

Gutemberg'in bulduğu baskı tekniği kitap basımını kolaylaştırdı ve uygarlığın hızla ilerlemesini sağladı

Eskiden baskı makineleri olmadığı için kitaplar elle yazılırdı. Bu yüzden de hem fazla sayıda kitap yazılamaz, olanlar da çok pahalıya satılırdı. Ortaçağ'da Avrupa'da tıpkı istampayla mühür basar gibi baskı yapabilen çok ilkel makineler vardı. Bunlarla parşömen, ya da incecik deri üzerine oyun kâğıtları, ya da resim, yahut da kumaş üzerine çeşitli şekiller basılırdı.

Bütün bu şekil ve resimleri tahta, taş, maden gibi çeşitli maddeler üzerine elle oyarak kalıbını çıkarmak gerekirdi. Bu şekillerin oyulup kazılması da büyük ustalık isterdi. Böyle olunca da yazı kalıbı çıkarmak çok daha zor oluyordu. Bu yüzden basılan resimlerin altına, ancak bir kaç kelimelik yazı basılabiliyordu.

Gutemberg adlı bir Alman, yepyeni bir buluşla baskı tekniğinde önemli bir adım atılmasını sağladı. Kitaplar daha kolayca basılmaya başlandı. Basılan kitaplar ucuzladı, daha çok sayıda insan tarafından okunur oldu.

Kimdi bu Gutemberg? Bu buluşunu nasıl yapmıştı?

Gutemberg'in Almanya'nın Mainz şehrinde doğduğu biliniyor ama, ne zaman doğduğu tam olarak bilinemiyor. Birçoklarına göre bu büyük adamın doğum tarihi 1400. Babası kuyumcuydu. Eski altın paralar üzerine birtakım şekiller yaparak satardı. Maden döküp işlemesini iyi biliyordu. Küçük Gutemberg de bu işleri babasından öğrendi.

Babasının ölümünden sonra Gutemberg, Strasbourg'a gitti. Hayatını kazanmak için bir ara bir aynacının yanında çalıştı, bir süre polislik yaptı, sonra da bir kuyumcunun yanına girdi. Dökümcülük hakkındaki bilgisini ilerletti.

İşte o sıralarda Gutemberg, baskı yapabilmek için bütün bir sayfanın kalıbını bir bütün olarak hazırlamayı değil de, harflerin teker teker kalıplarını hazırlamayı düşündü. Eski usulle ancak bir sayfanın kalıbı basılabiliyor, başka bir işte kullanılamıyordu. Ama harflerin teker teker kalıbı dökülürse, bunları yanyana getirip sıralamakla satırlar halinde yazı dizmek mümkün olacaktı. Bu yeni usulün iyiliği, harflerin dağıtılıp, bir başka seferinde bir başka yazının dizgisinde kullanılabileceğindeydi.

Döküm işlerinden iyi anladığı için Gutemberg önce harflerin küçücük

kalıplarını yaptı, bunların içine de erimiş maden döktü. Artık Gutemberg'in hayalleri gerçekleşmişti. Harfleri yanyana dizip bir kitap sayfasının kalıbını yapmak mümkün olacaktı.

Ne var ki Gutemberg ilk kitabı ancak iki yıl sonra, 1446'da yayınlayabildi. Bu, Latince bir dilbilgisi kitabıydı.

Gutemberg, 1450'de Johann Fust ve Peter Schoeffer'le ortak bir basımevi kurdu. İncil'i basmak istiyordu. Fakat daha kitabın basılmasına başlanmadan ortaklarıyla arasında anlaşmazlık çıktı, onlardan ayrılıp kendi hesabına çalışmaya başladı. Fust'tan borç para almadan da kitabı basamayacaktı. Makinelerini rehine koyup borç aldı. Yalnız, işini yürütemedi. Borçlarını ödeyemeden 1468 yılında öldü.

Büyük bir ihtimalle Gutemberg, Çinlilerin M.S. 1040 yıllarına doğru tek tek harflerle baskı yaptıklarını bilmiyordu. Böyle bir şeyi ilk olarak kendinin bulduğunu sanıyordu. Hayattayken bu büyük buluşu fazla ilgi toplamadı ama, ölümünden sonra baskı tekniği daha da ilerledi. Kısa zamanda kitaplar çoğaldı, kitapların çoğalması da uygarlığın ilerlemesine yol açtı.

Gutemberg'in makinesinde bastığı kitaplar 50 kadardır. Bastığı incillerden birkaçı bugün Amerikan kütüphanelerinde büyük bir dikkat ve titizlikle saklanmaktadır.

Gutemberg'in Mainz'deki heykeli

DÜNYA HARİKALARI

İki Türk mimarının meydana getirdiği ölmez eser

TAÇ MAHAL

Anıtın dört bir yanını süsleyen «Yâ-Sîn» süresi de İstanbul'lu Hattat Settar Efendi'nindir

Göz alabildiğine uzanan bir yeşillik düşünün. Bu yeşilliğin orasına burasına yemyeşil ağaçlar oturtun. Boş kalan yerleri renk renk, kokulu kokusuz çiçeklerle süsleyin. Sonra da kelebekleri, irili ufaklı kuşları salıverin bu bahçeye. Ağaçlara konsunlar, çimenlerin üzerinde gezinsinler, tatlı tatlı cıvıldasınlar... İşte bu hafta sizlere anlatacağımız, dünya harikasının, yeryüzünün en ünlü anıtlarından Taç Mahal'in etrafını çeviren bahçe böylesine güzeldir, böylesine iç açıcıdır.. Her yıl onbinlerce turist, bir eşine ancak rüyalarda rastlanabilecek olan bu bahçeyi gezer, ortasında yükselen Taç Mahal'i hayranlıkla seyreder.

Taç Mahal, Hindistan'ın Agra şehrindedir. Timuroğulları'ndan, Hindistan'ın beşinci Türk İmparatoru olan Şah Cihan tarafından yaptırılmıştır.

Şah Cihan sanata değer veren hükümdarların başında gelir. Hindistan'da bulunan anıtların büyük bir kısmı hep onun devrinde yapılmıştır. 30 yıllık saltanatı boyunca mimarlık eserleri için 250 milyon altın harcamış, ülkesinin dört bir yanını göz kamaştırıcı eserlerle süsletmiştir. Bu paranın 47 milyonunun Taç Mahal için sarfedildiğini söylersek, hele Süleymaniye Camisi için 19 milyon altın harcandığını hatırlatırsak, Taç Mahal'in sanırız ne derece muhteşem bir sanat eseri olduğunu düşünebilirsiniz.

Evet, Taç Mahal bir sanat eseridir. Yapıda sadece son derece beyaz bir mermer kullanılmıştır. 82 metre yüksekliğindeki muhteşem kubbesi, 4 minaresi hep bu beyaz mermerden yapılmıştır. İnsanın gözünü alan bu beyazlığın üzerine de yüzbinlerce akik, sedef firuze gömülmüştür.

Bunların arasında 42 zümrüt, 142 yakut, 625 pırlanta, 50 tane de çok büyük inci vardır. Anıtın dört bir yanına çok güzel bir yazıyla «Yâ-Sîn» suresi yazılmıştır.

Yapılması 22 yıl süren ve 1658 yılında büyük bir törenle açılan bu dünya hârikasında 3 Türk'ün de büyük emeği vardır. Anıtın mimarı, Süleymaniye, Selimiye, Şehzadebaşı Camilerini insanlığa hediye eden Mimar Sinan'ın öğrencilerinden İstanbullu İsa Efendi'dir. Kubbe İstanbul'dan sırf bu iş için getirilen Mimar İsmail Efendi'nin eseridir. Anıtın dört bir yanını «Yâ-Sîn» suresi ile süsleyen hattat ise, İstanbullu Settar Efendi'dir. 3 Türk ve onbinlerce Hintli işçi, kalfa, usta elele vermişler ve bu muhteşem anıtı insanlığa hediye etmişlerdir.

SARIKAYA'daki DEFİNE

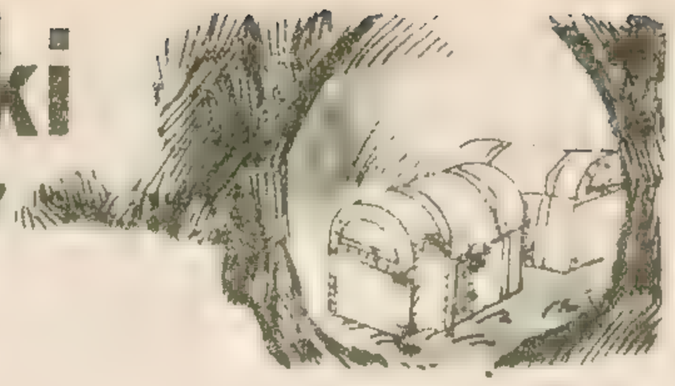

Türkçesi: **ASLI CAN**

Ahmet ve Mehmet, Selâmi Amca ile Rıza Reis'le sonu ne olacağı belli olmayan bir maceraya doğru gidiyorlardı...

ÖZET

Yaz tatillerini Ayvalıkta amcaları Selâmi Bey'in yanında geçirmekte olan Ahmet ile Mehmet bir raslantı sonucu kendilerini heyecanlı bir maceranın ortasında bulurlar. Büyük dedelerinden Yıldırım Reis'in yaşadığı Sarıkaya adasında ona ait bir definenin bulunması ihtimalini göz önüne alan amcaları ve Rıza Reis'le birlikte Yıldırım Reis'in seyir defterini incelemektedirler. Komşuları doktor Bülent de defineyle ilgilendiğini belirten davranışlarda bulunmaktadır.

— 7 —

Selâmi amca, Yıldırım Reis'in Seyir defteri'ndeki çıkıntı yazıları okuyup bitirdi. Bir süre kimse konuşmadı. Son birkaç saat, herkes için pek heyecanlı geçmiş, Yıldırım Reis'in hazinelerinden, Doktor Bülent Çadırcı'nın garip çabalarına kadar, türlü olaylarla ilgilenmişlerdi.

Şimdi işittikleri bu sözlerin çok önemli bir anlam taşıdığını daha iyi anlıyorlardı. Rıza bu sözlerin iki şekilde yorumlanacağını, hem öbür dünyanın hazinelerine, hem de bu dünyadaki definelere nasıl ulaşılabileceğini açıkladığını söylerken, yanılmamıştı demek. Yıldırım Reis'in bu satırları korsanlık günlerinin pişmanlığı içinde yazdığını düşünmek mümkündü. Fakat sözleri pekâlâ definesini sakladığı yeri açıkladığı şeklinde de yorumlanabilirdi.

Mehmet birden Rıza'ya dönerek: «Sen haklısın Rıza Reis» dedi. «Gerçekten de suların ortasındaki bir kayadan bahsediliyor ki bu düpedüz Sarıkaya demektir. Sonra bir girintili çıkıntılı yoldan lâf ediliyor ki, bu da yer altında olacak.»

Selâmi amca: «Anlaşıldı çocuklar» dedi. «Belki polisi bu işe karıştırmamakla hata ettik. Ama «n'apalım, oldu bir kere. Şimdi hepiniz sırtınıza sağlam birer kazak, ayaklarınıza da birer pantalon geçirip hazır olun. Ben Fatma'ya söylerim, bize bir, iki övünlük kumanya, bir, iki battaniye hazırlasın. Rıza sen de o bizim portatif çadırı çıkar, belki lâzım olur. Bir, iki gemici feneri, elektrik feneri, kazma, kürek, ip gibi şeyleri de unutma...»

Rıza: «Haklısınız efendim» dedi. «Ben hepsini düşündüm. Yalnız beni düşündüren başka bir şey daha var.»

Selâmi bey: «Neymiş o, söyle bakalım?» diye sordu.

— «Bütün olanlardan anlaşılıyor ki Doktor Bülent Çadırcı ve adamı Yaşar, bu defineyi ele geçirmek için her şeyi göze alabilecekler. Motor batırıyorlar, kaza süsü vererek insan öldürüyorlar. Yarın işlerine engel olduğumuzu görürlerse bizi bile öldürmekten çekinmezler.»

— «Yani ne demek istiyorsun Rıza Reis?»

— «Demek istiyorum ki biz bu işe: siz, ben ve Mazlum çıkalım. Çocukları almayalım.»

Selâmi bey bir an önüne bakıp düşündükten sonra başını kaldırdı. Yüzünde sert bir ifade vardı. «Hayır!» diye gürledi. «Mazlum'u almayacağız, ama çocuklar bizimle gelecek. Ben onların bizim kadar, hatta bizden daha cesur olduklarına eminim. Ayrıca, bilmiyoruz, öyle işler olur, öyle yerlere girmek icap eder ki, Ahmet'le Mehmet bizden bile yararlı olabilirler.»

Rıza Reis'in söylediklerini duyunca yüzleri asılan Ahmet'le Mehmet'in şimdi gözleri sevinç pırıltıları saçıyordu. Aslında Rıza da onların gelmesini istiyordu, ama başlarına bir şey gelir diye korkmuştu.

Rıza Reis: «O halde yanımıza bir, iki silâh almalıyız» dedi.

Selâmi bey: «Alacağız» diye cevap verdi. «Köşkte iki av tüfeği, iki de tabanca var. Bunları da alacağız. Ben şimdi Ahmet'le Mehmet'e bunların nasıl kullanılacağını öğretirim.»

Ahmet hemen: «Ben silâh kullanmasını bilirim» diye atıldı. «Kampta öğrendim.»

— «Güzel, o halde bir Mehmet kalıyor. Ona da kısaca anlatırız. Yalnız bir şey var çocuklar. Çok tehlikeli bir maceraya giriyoruz. Unutmayın, yola çıktıktan sonra birer asker gibi olacağız. Şefiniz benim. Rıza da benim yardımcım. Biz ne emir verirsek harfi harfine o yapılacak. Kendi başına bir iş yapmak yok. En ufak bir lâubalilik hayatımıza mal olabilir.»

SARIKAYA'YA DOĞRU

Ayvalık'tan ayrılalı yarım saat olmuştu. Motor eski bir tekneydi, ama işlerini görürdü. Bir ara Ahmet saatine baktı:

— «Sabahın biri» dedi. «İkibuçuk veya üçte ordayız değil mi Reis?»

Dümende bulunan Rıza Reis: «Eh, Allah kısmet ederse çocuklar» diye mırıldandı.

O sırada küçük Mehmet güldü. Kimse neye güldüğünü sormayınca, yine kendi anlattı:

— «Ne tuhaf değil mi amca?» dedi. Ayvalık'ta bizi gece dokuzdan sonra dışarı bırakmazdın. Halbuki şimdi sabahın biri olduğu halde dışardayız. Hem de deniz üzerinde, sonu ne olacağı belli olmayan korkunç bir maceraya doğru gidiyoruz.»

Selâmi amca gülmüyordu. Yüzü çok ciddiydi. «Haklısın Mehmet» dedi. «Ama bu bizim ailemizi ilgilendiren çok önemli bir mesele. Sizin de bu macerada rolünüz olsun istedim. Yarın çocuklarınıza anlatacak bir şeyiniz bulunsun.. Bilmem yanlış mı yaptım acaba?»

Ahmet: «Hayır amca!» diye atıldı. «Biz de nihayet erkek çocuklarıyız. Hanım evlâdı gibi yetişecek değiliz. Ailemizi ilgilendiren bir konuda üzerimize düşen ödevi yapmalıyız.»

— «Ya annen bu macerayı duysa ne yapar acaba?»

— «Annem üzülürdü, ama inanın ki babam burada olsa, o da sizin gibi davranırdı.»

— «Haklısın Ahmet, neyse kapatalım bu konuyu artık.» Selâmi amca bir süre konuşmadı. O sırada bir torbadan sucuk, ekmek çıkarıp yiyen Mehmet'in uzattığı şeyleri de almadı. Bir sigara yakıp, derin düşüncelere daldı. Bir ara:

— «Rıza, gece seni şaşırtmasın, açıklara düşmek ihtimalimiz var mı?» diye sordu.

— «Korkmayın efendim. Ben buraları avuçumun içi gibi bilirim.»

— «Rıza...»

— «Efendim.»

— «Deminden beri kafamın içini bir şey kurcalıyor. Sen hiç Yıldırım Reis'in seyir defterinin cildine dikkat ettin miydi?»

Rıza dümen başında bir an düşündü. «Kahve rengi deri, güzel bir ciltti» dedi.

— «Cildin üzerinde ne yazardı hatırlar mısın?»

— «Hatırlıyorum. Güzel bir sülüs yazıyla 'İstihale' diye bir başlık vardı.»

— «Altında da bir imza: «Âşıkpaşazade!»

— «Evet hatırlıyorum.»

— «Peki sen tarih konularını iyi bilirsin. 15. yüzyılda yaşamış olan Âşıkpaşazade hiç tarihten başka bir eser yazdı mı?»

— «Hayır yazmadı!»

— «O halde bu 'İstihale' nedir?»

Öteden Ahmet atıldı: «'İstihale' ne demek amca?»

— «Osmanlıca'da 'Değişim' demektir. Cilde göre kitabın adı 'İstihale' ve yazan: Âşıkpaşazade. Görünüşe bakılırsa Yıldırım Reis, bu el yazması kitabın cilt kapağını pek beğenip sökmüş ve kendi seyir defterinin üzerine geçirmiş. Görünüşte basit ve normal bir şey değil mi? Ama aslında değil.»

Rıza: «Haklısınız» dedi. «Çünkü Âşıkpaşazade'nin 'İstihale' adında hiç eseri yok. Kabın üstüne bu yazıyı Yıldırım Reis kendi yazmış veya birine yazdırmış olacak. Peki, acaba Yıldırım Reis bunu niçin yaptı?»

Öteden yine Ahmet atıldı: «Bence bu defteri inceleyenlere, yâni bizlere bir ipucu daha vermek istedi.»

Selâmi amca: «Ne gibi?» diye sordu.

— «'İstihale', 'başkalaşım', 'değişme' demek değil mi? Demek ki seyir defterindeki o çıkıntı notları okuyanın, oradan çıkan anlamı başka türlü yorumlamasını, bir değişiklik düşünmesini istiyor.»

Selâmi amca hafifçe gülümsedi: «Aferin Ahmet» dedi. «Kafanı çok güzel çalıştırıyorsun.»

Bu konu üzerinde bir müddet daha tartıştılar. En sonunda Yıldırım Reis'in bu notlarla, bu kapak cildiyle, bütün bunları anlayacak birine, meselâ bir ortağına veya kendi gibi bir korsan arkadaşına, bir akrabasına bir şeyler anlatmak istediğine karar verdiler. Eğer öyleyse bu notlar ve cilt kapağındaki şifre yüzyıllarca önce okunup gerekli şekilde yorumlanmıştı. Bunun sonucunda da define çoktan adadan alınıp götürülmüştü.

Peki define adada yoksa, Doktor Çadırcı ile Yaşar, adada ne arıyorlardı. Bir iki gün süreyle adada incelenecek olan şey neydi?

Ahmet'le Mehmet definenin adada olmadığı ihtimalini bir türlü kabul etmek istemiyorlardı. Ama ortada bir hakikat daha vardı. Okudukları yazıyı doğru yorumlamış olsalar bile, definenin adadaki tam yerini bulmak yine de güç olacaktı. Bütün bildikleri, definenin adada olduğu, dar ve dönemeçli bir yoldan ulaşılacağı, ağustos ayında da güneşin tam tepelerine geldiği noktanın, definenin asıl yeri olduğundan ibaretti. Ama yazıda «kara sular» üzerinde ışıldadığından söz edilmesi, belki de definenin karada değil, denizde olduğunu anlatıyordu. Ne olursa olsun, Sarıkaya büyük bir ada olmadığı için, karaya çıktıktan sonra, işler çok daha yolunda gidecekti.

Adaya çıkmak da, Doktor Bülent ve şoförü Yaşar'ın orada bulunmaları yüzünden pek kolay olmayacaktı herhalde. Şimdi defineden önce, bu meseleyi çözümlemek gerekiyordu. Gezinin ilk hedefi buydu. Defineyi sonra da arıyabilirlerdi. Ahmet'in otomobilde işittiklerine göre, doktorun çevirdiği dolapların define ile uzaktan veya yakından, hiçbir ilgisi yoktu.

Ayrıca Rıza da, Ahmet'in cilt kapağı hakkındaki görüşünü benimsemişti. Ama şimdilik o bile defineden çok, adaya çıkışı ve doktoru düşünüyordu. Bu amaçla hazırlıkları bir kere daha gözden geçirmelerini çocuklardan istedi. Su ve yiyecek stokları tamamdı. Ayrıca av tüfekleri temizlenmiş, cephane ikmali yapılmıştı. Hepsinin yanında, adanın haritasının bir kabaca kopyası bulunuyordu.

Bu arada Rıza ile Selâmi amca, adaya nasıl çıkacakları hakkında bir plân hazırladılar, birtakım kararlar aldılar.

Bir ara Selâmi amca:

— «Çocuklar!» dedi. «İçinizde adayı önceden gezip, iyice gören bir ben varım. Rıza da bana yakın bilir. Sözümü kesme Mehmet, siz de gittiniz, ama girdisini çıktısını benim kadar bilemezsiniz. Bu yüzden karaya çıktıktan sonra, ben Ahmet'le, Mehmet de Rıza ile bir ekip kuracağız. Böylece iki ekibimiz de adayı az çok bilen kişiler olacak. Anlaşıldı mı?.. Şimdi size biraz adadan bahsedeyim. Haritalarınız var; ama harita ile gerçek her zaman birbirine uymaz...»

Selâmi amca sözlerine devamla, elinden geldiği kadar onlara adayı anlattı. Sarıkaya'ya ay battıktan sonra yanaşacaklardı. Sabah olmadan da işe girişmeleri lâzımdı. Bunun için araziyi tanımaları şarttı.

Adanın uzunluğu 4 km. kadardı. En engebeli yeri, 1,5 km. uzunluğunda bir alanı kaplıyordu. İki ucunda birer burun vardı. Şekli bütünüyle bir elması andırıyordu. Doğudaki Doğu koyuna çıkmak daha kolaydı. Batıdaki koy, buradan görülmüyordu.

Selâmi amcaya göre, adanın diğer yerleri karaya çıkmak için yeteri kadar düz değildi.

(Arkası var)

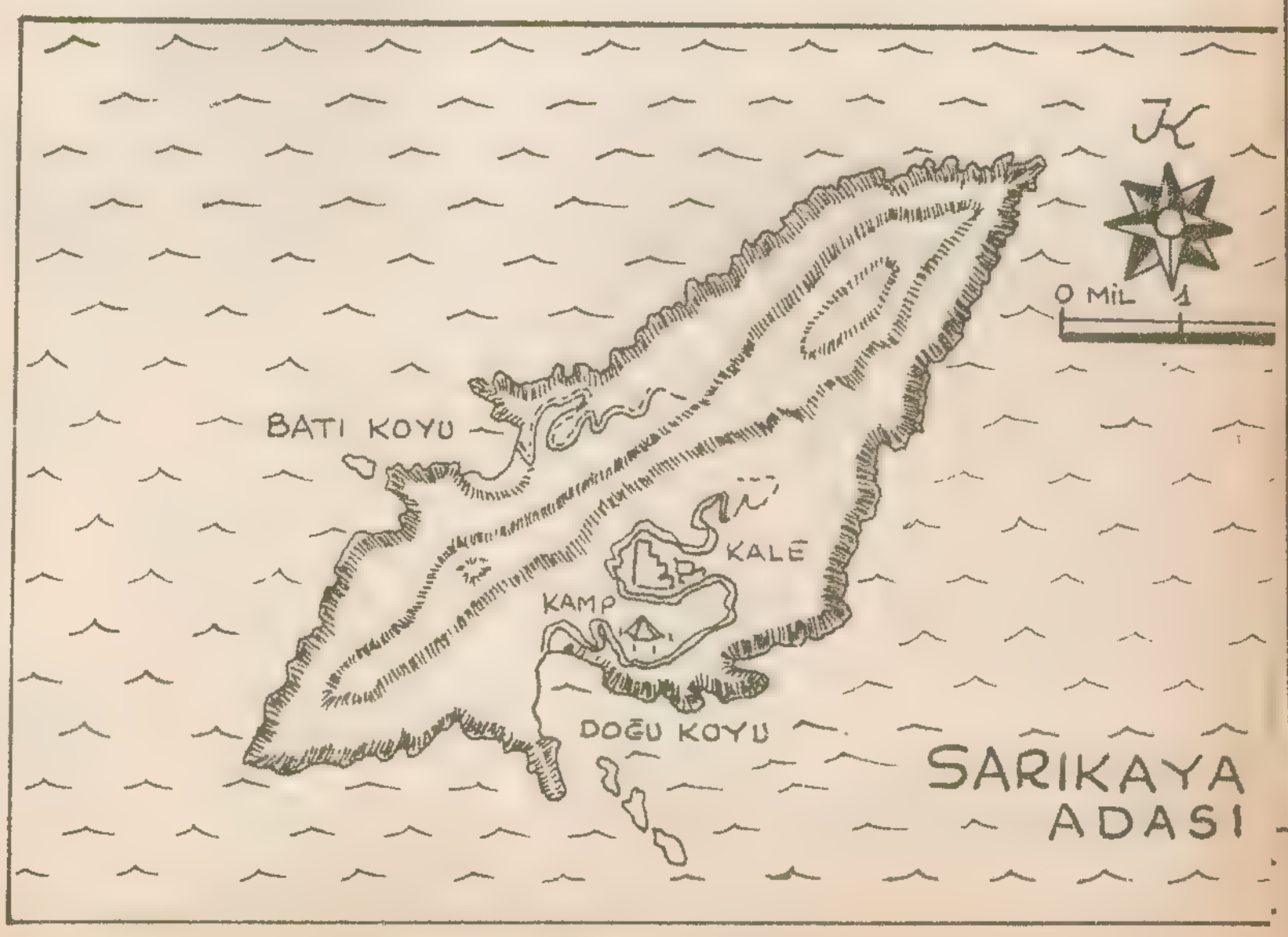

Minifare ile

ORMAN FARESİ YAŞLI BİR KADIN KILIĞINA GİRMİŞ, KENDİSİNİ ORMAN FARESİNİN

AH SAĞ OLUN!..

SİZİN GİBİ İYİ BİR KİMSEYİ KOMŞUMUZ OLA — RAK GÖRMEK İSTERİZ...

TAVŞAN KARDEŞ, ŞU HANIM ABLAYA UCUZ BİR EV BU- LABİLİR MİYİZ?

KİRALIK SATILIK EVLER

DERE KIYISINDA BİR EVİM VAR. GEÇEN YIL EKTİM, BU YIL YETİŞTİ, GELİŞTİ...

EKTİN Mİ?

EVLERİNİ ÇEKİRDEKTEN YETİŞTİRİR O!

HEM KAPI, HEM PENCERE. BURADAN BÜTÜN DEREYİ GÖ- REBİLİR SİNİZ..

SATILIK

SİZE YİRMİ DÖRT TAK- SİTTE SATARIM. HER TAKSİT ON FIN- DIK!

GÜZEEL.. ALDIM GİTTİ.

HADİ HOŞÇA KAL, HANIM ABLA. YENİ EVİNDE GÜLE GÜLE OTUR.

SAĞOL!

SATILIK

NE HOŞ, NE İYİ BİR KADIN!

TAM BİR HANIM EFENDİ BEN BU İŞLER- DEN İYİ AN- LARIM.

OH, OH, OH.. İŞLER TIKIRINDA GİDİYOR! BAKALIM OLAYLAR NE GÖSTERECEK ŞİMDİLİK MÜ- KEMMEL..

BİR SAAT SONRA...

BAK, OĞLUM, GELENEKTİR: MAHALLEYE YENİ BİRİ TAŞIN- DI MI, "GÜLE GÜLE OTURUN" A GİDİLİR...

EYVAH! BİR ŞEY UNUT- TUM...

Orman Faresi

ABLASI OLARAK TANITMIŞTI...

NEREYE GİDİYORSUN?

MERAK ETME, ŞİMDİ GELİRİM HEMEN...

HİÇ AKLIMA GELMEZDİ.

BUNLARI ÖĞREN OĞLUM.. SONRA YABANİ DERLER BİZE... NEZAKET İCABI...

SİLİNDİR ŞAPKA ÇOK YAKIŞTI SANA.. TAM BİR BEY-EFENDİ OLDUN! AH HELE ŞU ÇİÇEKLER...

ÖTE YANDAN...

SERECE!

ŞEREFE

ATEŞ KES EMRİ VERİLDİ...

HEY! NEREYE GİDİYORSUNUZ?

BİZ ATEŞ BÖCEKLERİ HİÇ UYUMAZ MIYIZ SANIYORSUNUZ?

NANKÖRLER! ONLARI BOĞULMAKTAN BEN KURTARDIM!

EH, BİZ DE KARANLIKTA DÜŞÜNCEYE DALARIZ..

HAKKIN VAR, KARAKARGA!

ERTESİ GÜN..

-ARKASI VAR

DİKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:

DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P. K. 1146 — İSTANBUL.

KARDEŞLERİN KÖŞESİ

KIŞ

Gelince kış,
Akla gelir yağış.
Etrafı kaplar,
Bembeyaz bir örtü.
Yolcu yolunu şaşırır,
İşte bu kötü.
Kış boyunca kalkmaz,
O beyaz örtü.
Tabiatta tek renk vardır,
O da beyaz.
Sabahleyin karşılar bizi,
Kupkuru bir ayaz.
Deriz kendi kendimize:
«Ahh! Bir gelse şu yaz.»
Soğuk renk diye anılır,
Bundan dolayı beyaz.
Soğukta üşüyenler,
Evde alır soluğu.
Bundan dolayıdır ki,
Kimse sevmez soğuğu.
Herkes çekilir bir yere,
İnsanlar evine, hayvanlar inine.
Bu yüzden acırım ben
Kış günü evsizlere...

YASİN DEMİRCİ
(Tavşanlı Ortaokulu 3. sınıf öğ.)

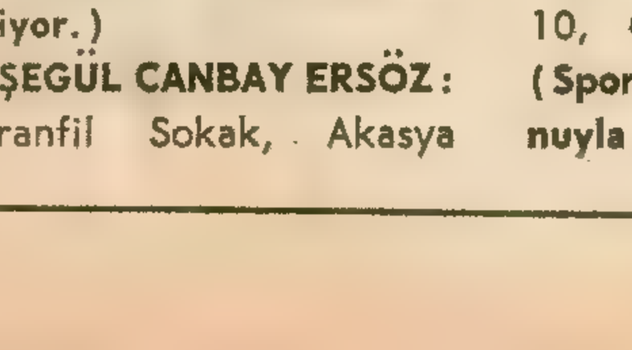

TÜRK ÇOCUĞU

Benim, güzeldir huyum.
Çünkü Türk çocuğuyum.
Gün doğmadan kalkarım,
Ellerimi, yüzümü yıkarım.
Hemen kahvaltım gelir
Açlığımı giderir
Geç kalmam okula,
Bilmemki birgün daha
İşim kalmış sabaha,
Yaramazlara kanmam
Tembelden hiç hoşlanmam.
Derslerimi geceden
Mutlak hazırlarım ben
Çünkü onda fayda var
Haylaz gezmede ne var?

SABRİYE ŞALLI
(Ziyapaşa Ortaokulu — ADANA)

RÜYA

Az gittim, uz gittim.
Kırmızı şapkalı kızla tanıştım.
Anneannesiyle serüvenini öğrendim.
Sindrella ile görüştüm.
Prensle mutluluklarını gördüm.
Çiçekler âlemini okudum.
Menekşenin güzelliğini seyrettim.
Haydi ile buluştum.
Ormandaki dedesiyle görüştüm.
Köprü altı çocuklarıyla tanıştım.
Pamuk prensesi gördüm.
Cüceleri pek beğendim.
Evren güzelmiş anladım,
Ve uyandım.

BİLGE ATEŞ
(İhsaniye İlkokulu — KONYA)

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

ZAFER CAN: Mavi Evler Orbay Cad. No. 20, Küçükyalı - İSTANBUL. **(15 yaşında pul ve kartpostal biriktiriyor ve değişmek istiyor.)**

AYŞEGÜL CANBAY ERSÖZ: Karanfil Sokak, Akasya Apt. 30/11, Yenişehir — ANKARA. **(10 yaşında. Her konuyla ilgileniyor.)**

COŞKUN CAKA: Merkez Mah. Sümbül Sokak No. 10, Ortaca — MUĞLA. **(Sporu seviyor, her konuyla ilgileniyor.)**

CİHAN BAYKARA: Gazi Cad. No. 13/A — ELÂZIĞ. **(15 yaşında. Her konuyla ilgileniyor.)**

MURAT GÜRSÜRER: Tüccar Kâtip Sokak No. 1, Akış Apt. D.9, Suadiye — İSTANBUL. **(14 yaşında. Her konuyla ilgileniyor.)**

MUSTAFA IŞIKTAŞ: Ortaokul 2/C No. 25 — BİGADİÇ. **(Pul biriktirmeye meraklı kardeşlerle mektuplaşmak istiyor.)**

SELÂMİ HABEŞOĞLU: Bağlarbaşı, Trablus Sokak No. 21, Üsküdar - İSTANBUL. **(Müzikten ve futboldan hoşlanıyor. Pul biriktiriyor.)**

AY DEDEYE YOLCULUK

Dar gelmeğe başladı
Bu dünya insanlara,
Yolunu bulup çıktı
Gökteki güzel Aya.
Ben de gitmek isterdim
Yıldızlara ve Aya,
İster roketle olsun
İsterse olsun yaya.

FATOŞ KEFELİ
(Şişli Talât Paşa İlkokulu öğrencisi — İSTANBUL)

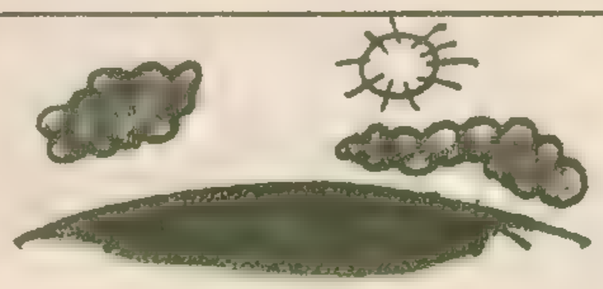

MAVİ GÖK

Yerin üstünde
Dağ.
Dağın üstünde,
Bulutlar...
Bulutların üstünde,
Mavi gök.
Onun altında renkli
Dünyamız.

BİLGEHAN GÜZEL
(Sadık Eliyeşil İlkokulu — TARSUS)

OYUN, EĞLENCE BİLGİ, BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

(1) 7 numara
(2) 6 numaralı küp
(3) SOLDAN SAĞA:
1) BALIK, 2) VALİ, 3) AD, KIL, 4) ASA, KE, 5) NANE, 6) ALAKA.
YUKARDAN AŞAĞIYA:
1) ADANA, 2) ASAL, 3) AV, ANA, 4) LAK, EK, 5) ILIK, 6) KİLER.

8 FARK CEVAPLARI:
1) Tabancanın kabzası, 2) Askerin arkasındaki alt yuvarlak, 3) Makkap, 4) Fışkıran sudaki top, 5) Bahriyelinin yakası, 6) Borulardan birinin kıvrımı, 7) Su fışkıran delikteki parça, 8) Üsten üçüncü borunun halkası.

GÜZEL SİVAS

Eserlerle süslüsün.
Tarihinle ünlüsün,
Tüm illerin içinde,
Sivas sen birincisin.
Etrafına baktıkça,
Açılır gönlüm, gözüm.
Sularından içtikçe,
Daima güler yüzüm.
Güzel Sivas seninle,
Her zaman öğünürüm.
O şanlı tarihinde,
Kahramanlar görürüm...

KÂZIM GEZGİN
(Selçuk Ortaokulu sınıf I-L — SİVAS)

BU HAFTA DOĞAN KARDEŞLER

(Resimler 31. sayfada)

Ferda Doğangün (Ankara — 19.3.56), İ. Fehmi Sözkesen (İstanbul — 17.3.64), Muzaffer Demircioğlu (İzmir — 19.3.52), Ferhat Temelli (İzmir — 18.3.57), Bahri Işık (Bulancak — 20.3.59), Gülhan Alev (Koçarlı — 21.3.58), Nafize Özbay (Akhisar — 18.3.58), Serdar Erkan (İstanbul — 21.3.62), Serdar Aleybeyoğlu (Ordu — 19.3.56), ★Avni Şişman (Antalya — 17.3.58), ★Yavuz Cengiz (Sarıkamış — 22.3.56), Sait Dönmezoğlu (Polatlı — 21.3.56), Mehmet Arıkan (Maraş — 16.3.55).

NOT: Resimler ve isimler geliş sırasına göre yayımlanmaktadır. (★) işaretliler doğum günü hediyesi kazanan kardeşlerdir.)

KARDEŞLERDEN Doğan Kardeş'E

Sevgili Doğan Kardeş,
Doğum günüm için gönderdiğin hediyeye çok teşekkür ederim.

MURAT YOLAÇ — ANKARA

Sevgili Doğan Kardeş,
Biz üç arkadaşız. Senden bir ricamız var. Acaba kabul eder misin? Derginde Türk futbol takımlarını, kuruldukları tarihlere göre sıralayıp bizlere tanıtır mısın?

LEVENT ERSEVEN — SİLİVRİ

Levent Erseven kardeş,
Sizler gibi sporsever kardeşlere «Ünlü Türk Sporcuları»nı tanıtmaktayım. İleride Türk Futbol Takımlarını ve spor kulüplerini de tanıtacağım. Bekleyiniz.

DOĞAN KARDEŞ

Sevgili Doğan Kardeş,
Genellikle iyi, uygun yazılara yer veriyorsun. Ama biraz da tiyatroya yer versen ve bizleri tiyatro konusunda aydınlatsan olmaz mı?

TUNÇAY PASİNLİGİL — ANKARA

Tunçay Pasinligil kardeş,
Çocuk oyunlarıyla ilgili haber ve resimlere mümkün olduğu kadar yer vermekteyim. Tiyatro başlı başına bir konu olduğu için daha geniş yer ayırmak benim için mümkün değil.

DOĞAN KARDEŞ

Oyun * Eğlence * Bilgi * Bilmece

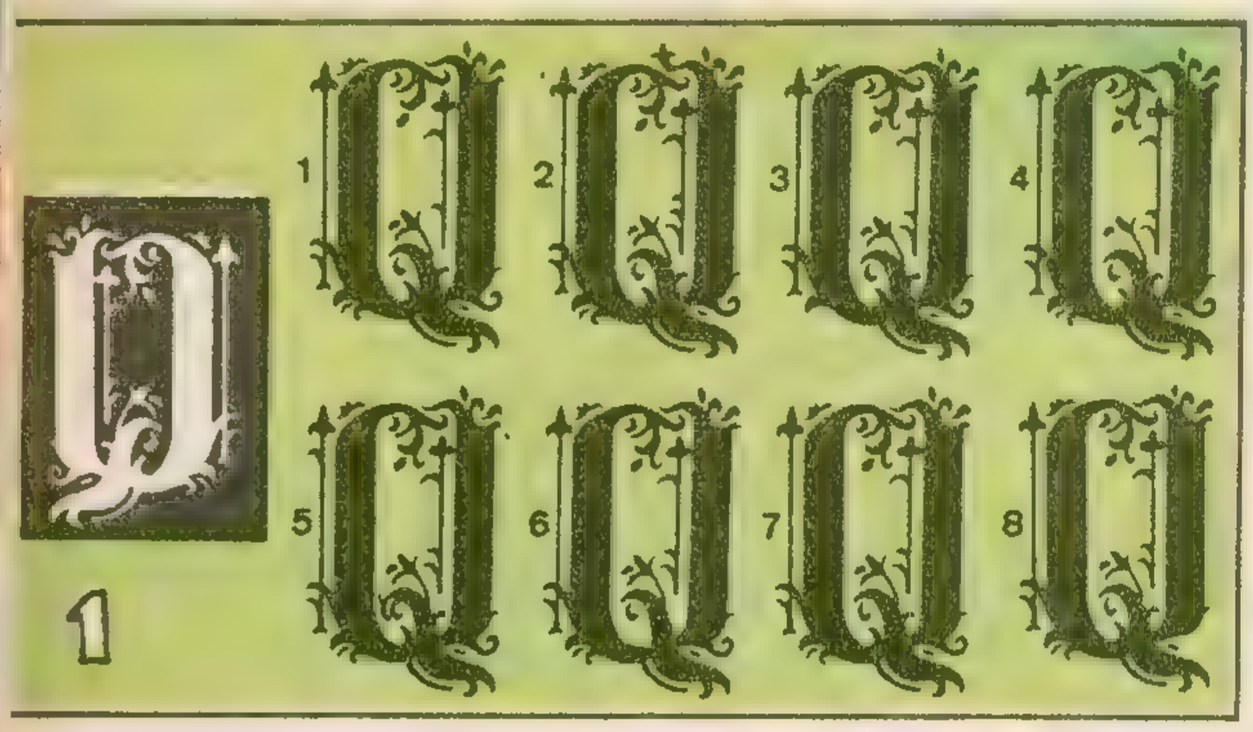

SOLDAKİ Q HARFİ İSTAMPASI BASILSAYDI SAĞDAKİ HARFLERDEN HANGİSİNİ BASARDI.

8 FARKI BULUNUZ

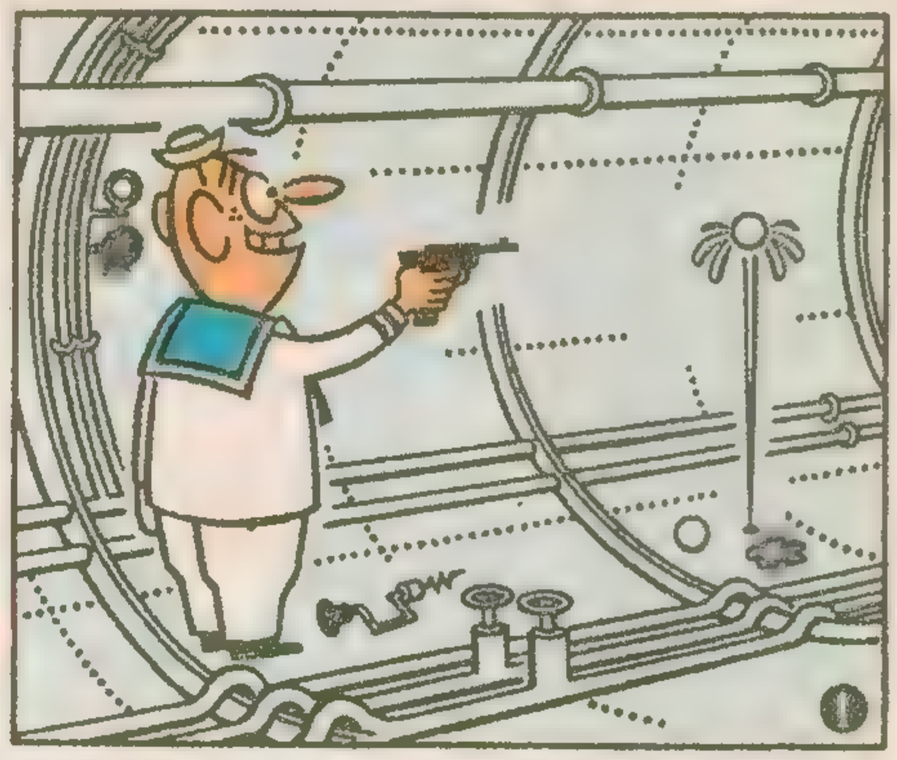

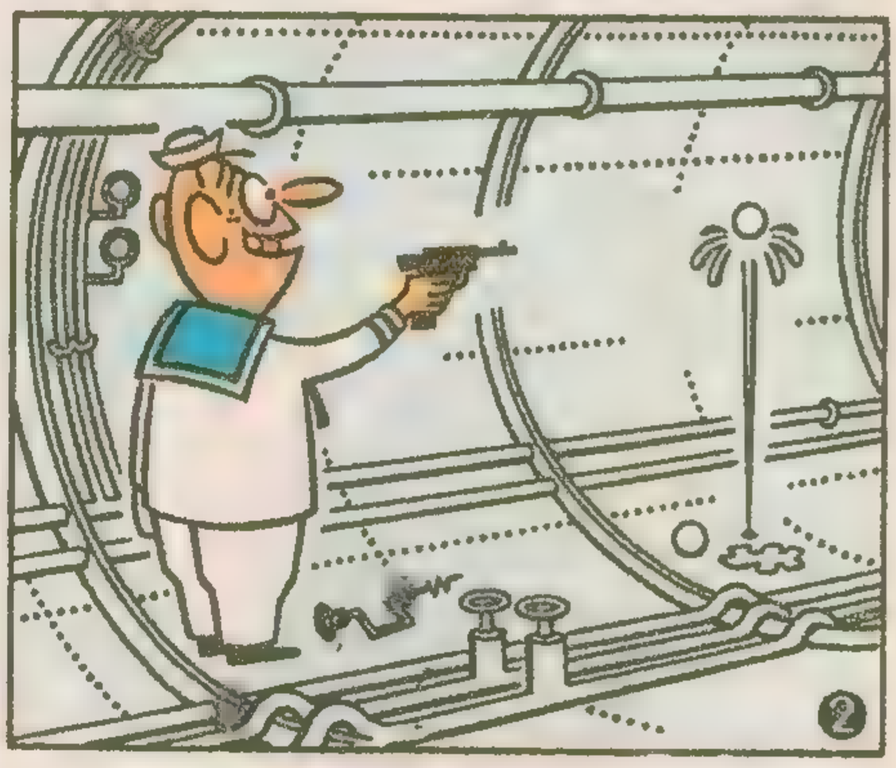

1

	1	2	3	4	5	6
1	■					
2		■				
3			■			
4				■		
5					■	
6						■

SOLDAN SAĞA
1:Su canlısı 2-Bir il'in en yüksek memuru 3-Tersi isim; Kalın tüy 4-En ünlüsü Hazreti Musa'nınkidir; Tersi ilâve 5-Güzel kokulu bir bitkidir 6-İlgi

YUKARDAN AŞAĞIYA
1- 01 numaralı ilimiz 2-Başlıca, temel nitelikte 3-Bu sporu yapanlar biraz fazla atıp tutarlar; Onun gibi yar olmaz 4-Leyleğin ömrü o kelimenin iki kere söylenişi ile geçer; İlâve 5-Ne sıcak ne de soğuk olan 6-Zahire ve yiyecek konulan yer.

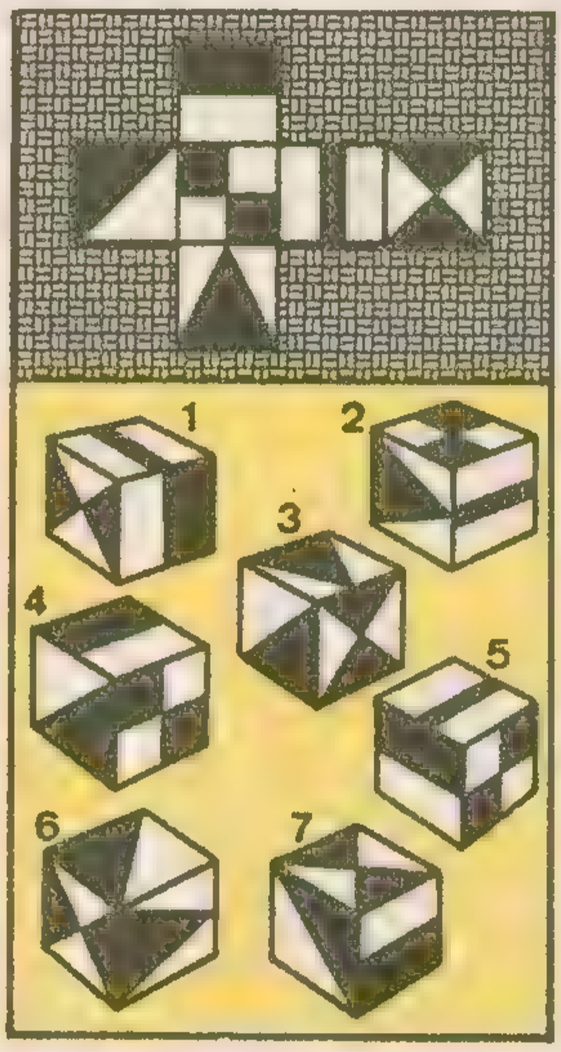

2

BU 7 KÜPTEN HANGİSİ YUKARIDA YÜZEYLERİ AÇILMIŞ OLAN KÜPÜN AYNISIDIR. DİKKATLİ OLALIM YANILABİLİRİZ.

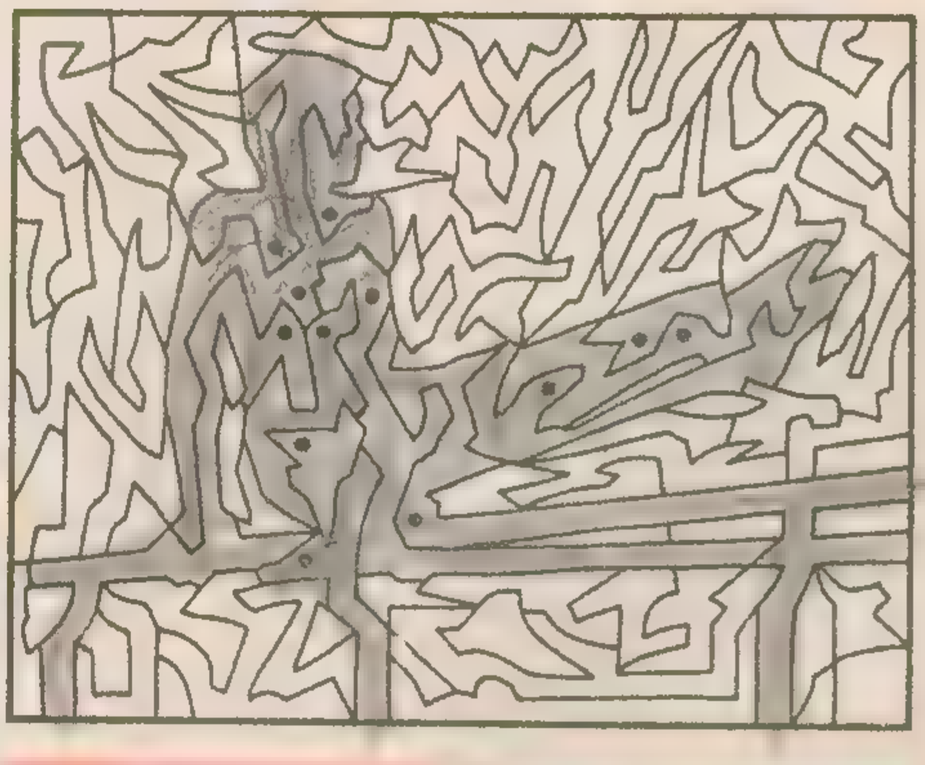

3

NOKTALI YERLERİ KOYU RENKLİ BİR KALEMLE BOYAYARAK RESMİN NE OLDUĞUNU BULALIM.

ÇÖZÜMLER 27. SAYFADA

KARDEŞİME MASALLAR

DÜTTÜRÜ LEYLÂ'NIN DENİZ SERÜVENİ

Adım Leylâvita, Leyloş Uzunçorapoğlu, Naneruhu, Şehitibrahim kızı, Gülfidan, Kaptan Temel Uzunçorapoğlu'nun kızı, Yedi deniz belâsı, şimdi son olarak Karaderililer Kraliçesi... Daha başka birçok adlarım var. Bu saydıklarımdan hangisini beğenirseniz o adla çağırın beni.

Bir zamanlar başımdan büyük bir deniz kazası geçti benim. Bindiğim gemi fırtınaya tutularak battı. Hem de ne batış! Başından böyle büyük kazalar geçmiş kaç deniz serüvencisi kaldı ki dünyamızda? Nerde şimdi o eski serüvencisi korkudan tüylü postu içinden fırlayıp cascavlak gövdesiyle uzakdoğuya doğru uçmaya başlayınca bende de şafak attı.

Hele Çin Hindi açıklarında boğuştuğum dev yılanı bir görseydiniz siz. Korkunç uzunlukta bir yılandı bu, tanrının günü beş hintli yutuyor, sonra da iki küçük çocuğu tatlı niyetine gövdeye indiriyordu. Bir gün beni yemek istedi tatlı niyetine. Üzerime dolanıverdi ama, ben Uzunçorapoğlu, yeryüzünde kalmış tek büyük serüvenci, onun bildiği çocuklardan değildim. Yaradana sığınıp bir vurdum kafasına var gücümle, «Bum!» diye bir ses çıktı. Canavarın işini bitirmiştim. Böylece de bütün o bölgeyi bu korkunç yılandan kurtarmış, Hintlilerce büyük bir kahraman olarak karşılanmıştım.

Şimdi yeni serüvenler yaşıyorum. Bir gün benimle ilgili daha da inanılmaz şeyler duyarsanız sakın şaşırmayın!

ler? Ama doğrusunu isterseniz, Robinson Crusoe benim yanımda solda sıfır kalır.

Ne büyük bir fırtınaydı o. Ne desem tam anlatamam size. Öylesine korkunç bir şeydi. Hiç şakası yoktu. Öyle çalkandı ki koca okyanus, balıkları bile deniz tuttu, hepsi kendilerini bir an önce karaya atmak için çırpındılar. Çalkantıdan yüzü yemyeşil kesilmiş bir köpekbalığını, sersemlemiş kafasını sekiz kolu arasına almış bir mürekkep balığını kendi gözlerimle gördüm. İlkin en küçük bir korku bile duymadım, ama geminin ke-

Denizi ve Denizciliği Sevenlerin Romanı

YELKENLER FORA!

ONTARİO'DA, ITTLE CURRENT SKELESİNDEYDİK ALÂ. TİVA'DAKİ OSTLARIMIZDAN ABER BEKLİ— ORDUK.

33

SUSUN BİR DAKİKA! TİVA'DAN HABER VAR.

...VE BAY VE BAYAN SİNGER'LA OĞULLARI GLENN, ŞU ANDA, CHEYBOVGAN'A VARMIŞ BULUNUYORLAR. TİVA ADINDAKİ TEKNELERİ GEMİ KIYI KURTARMA EKİBİ TARAFINDAN YEDEĞE ALINMIŞTIR. ALINAN HABERE GÖRE TİVA BATMAK ÜZEREYKEN BAY SİNGER, DELİĞİ BİR BEBEĞİN YARDIMIYLA ONARMIŞ VE...

BEBEK Mİ? ALİCE SİNGER MI BEBEK, ONUNDA BU İŞLERE BENİM KADAR AKLI ERER!.

BAY MARLİN, BİR DAKİKA LÜTFEN! BAY SİNGER SİZİ ARIYOR İSKELEDEKİ TELEFONDAN...

EVET EVET, RADYODAN SAĞLIK HABERİNİZİ ALDIK BOB! AMA ŞU BEBEK İŞİNE AKIL ERDİREMEDİK

TALAŞLA MI? HA, ANLADIM TABİ!

BİZİ ARADIĞIN İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ BOB! GEÇMİŞ OLSUN!

KOCAMAN BİR DELİK VARMIŞ TEKNEDE. BOB, KÜÇÜK BİR ÇEKMECEYİ TALAŞLA DOLDURMUŞ, SONRA KANCAYA TAKIP SUYA İNDİRMİŞ. TALAŞI BEZDEN YAPILMIŞ BİR BEBEKTEN ÇIKARMIŞLAR...

...KUTUYU TEKNENİN DİBİNE DOĞRU İTMİŞLER TALAŞ SU ÜSTÜNE ÇIKIP DELİĞE DOLMUŞ, BÖYLECE DE TIKAMIŞ DELİĞİ!

DELİK

KUTU

TALAŞ

DAVE, NEREYE GİDİYORSUN OĞLUM? YEMEK HAZIR!

HEMEN GELİRİM BABA. BİZİM TEKNEDE BEZ BEBEK YOK. GİDİP TALAŞ ALAYIM. BELKİ BİR KAYAYA FALAN TOSLARIZ, LÂZIM OLUR!

7-6

ARKASI VAR

DENİZCİLİK BİLGİLERİ

ULUSLARARASI DENİZ TRAFİĞİ İŞARETLERİNE EK OLARAK BAZI ÖZEL İŞARETLER..

ŞAMANDIRANIN ÜSTÜNDEKİ ENLEMESİNE KIRMIZI-BEYAZ ÇİZGİLER KANALDA TIKANIKLIK OLDUĞUNU GÖSTERİR. ŞAMANDIRANIN ÜSTÜNDEKİ KIRMIZI AŞLIK, İSKELEYE (SOLTARAFA) GEÇİŞ HAKKI TANINDIĞINI BELİRTİR. SİYAHI DA SAĞA.

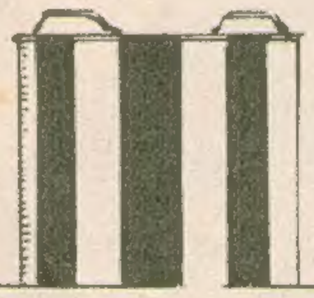

ÜSTÜNDE UZUNLAMASINA SİYAH BEYAZ ÇİZGİLER OLAN ŞAMANDIRA, "BANA YAKIN GEÇ" DEMEK İSTER. BAZAN KAZIKLAR DA KULLANILIR İŞARET OLARAK...

KAZIKLARIN TEPESİNE İLİŞTİRİLEN OKLAR DA YÖL GÖSTERMEYE YARAR.

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 1,5 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ — Bu Hafta Doğan Kardeşler Sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

Faruk Pervar
İstanbul 16.3.60

★Sibel Zerener
İstanbul 16.3.60

Ayşe Koç
İstanbul 16.3.58

★Melek Öktem
Ardahan 10.3.59

Handan Tarım
Diyarbakır 21.3.57

Melih Özozan
Ankara 20.3.56

★M. Kenan Çakır
Ankara 21.3.61

Oya Akman
İstanbul 20.3.58

Murat Ülker
İstanbul 21.3.59

Hayrettin Hazır
Siirt 19.3.56

Şevki Onan
Ankara 21.3.58

Ceyhun Alptekin
Anamur 18.3.54

Serdar Sarıçiftçi
Konya 19.3.61

Ercan Mürşidoğlu
Elâzığ 17.3.56

Ferman Kıralı
Sarıkamış 19.3.60

Gülay Arca
İsparta 21.3.57

Yusuf Nalcı
İskenderun 22.3.55

★Zeynep Baştuğ
M.Kemalpaşa 19.3.63

Şaban Çiftçi
İstanbul 22.3.56

Tayfun Ayrancı
İzmir 20.3.55

★Cem Seçkin
İzmir 16.3.60

Can Ançel
Ankara 16.3.57

Sabahattin Aktokluk
Bursa 19.3.56

★Bilgi Kemerkapılı
Balıkesir 18.3.61

★Burak Gündüz
Zonguldak 17.3.62

Metin Alagöz
Ankara 21.3.59

Ömür Turan
Birecik 19.3.61

Armağan Aygen
Çorlu 20.3.61

Fikret Gündoğdu
İstanbul 20.3.59

Hakan Yalkılday
İstanbul 16.3.60

Zeki Gürler
Adana 16.3.57

Gülseren Yükseler
Ankara 18.3.57

Vedat Doğankaya
Ankara 16.3.58

★Betül Yıldız
Ordu 20.3.62

Semih Baydar
İstanbul 21.3.60

Ethem Eriş
İzmir 19.3.61

(İsimler 27. sayfadadır)
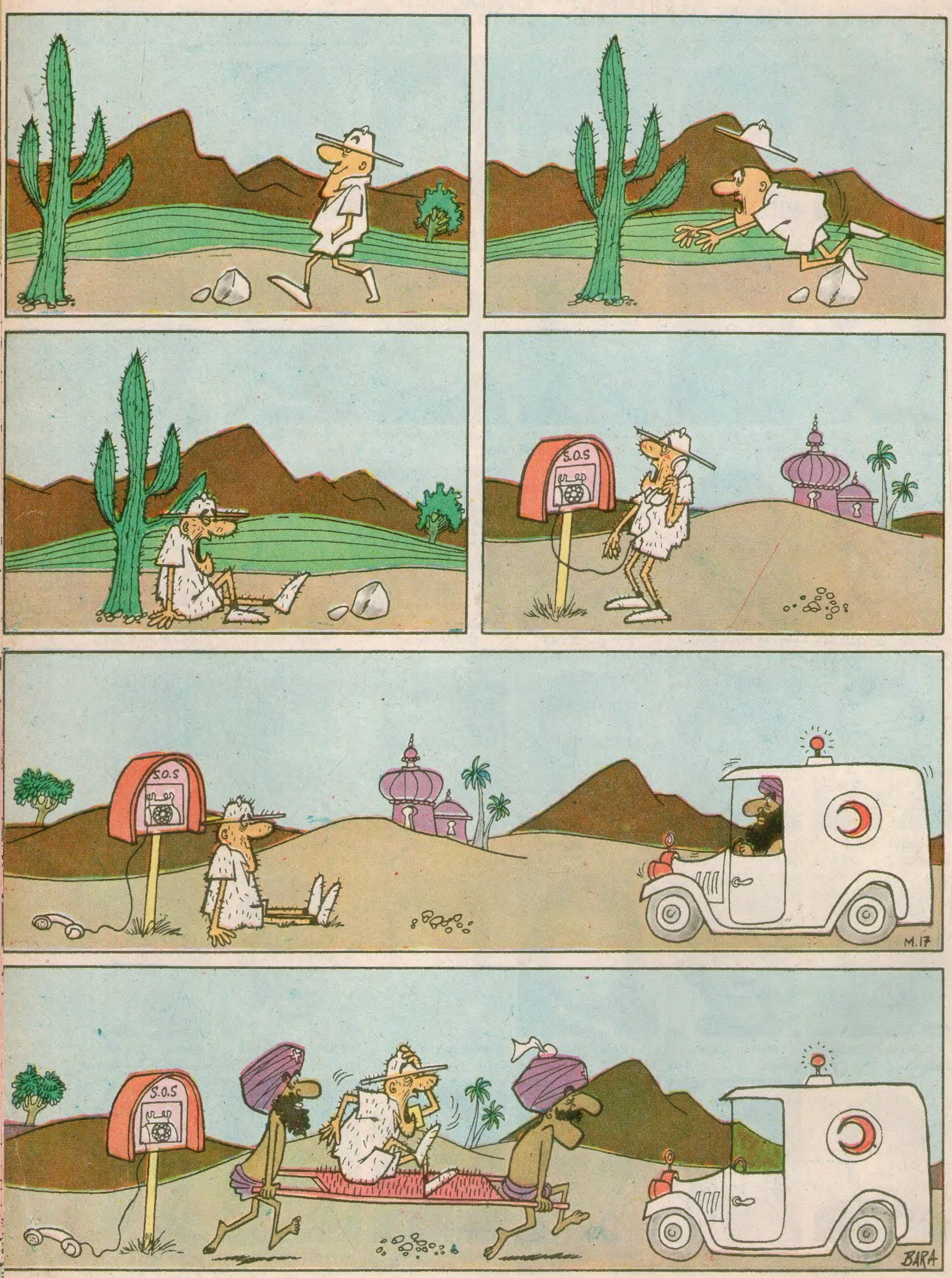
TURİST AMCA